

Han måst Sit Adels Stånd i Ungdomen förbyta/
 (Dy Han aff äldre Stamm: än många som stoort fryta
 Of ropa på sin Urt) leed Skada aff Sid-nödh/
 Han måste föria seen Sin kärste Makas Dödh.
 Hvem kann Dittkor fleer som honom hänt beskriwa?
 Uti then långa tidh. Hann här i Wårlden lifwa/
 Som icke wore så / dy Gudh behaga så
 Gudh legger then Han kär haer största Bördan på.
 Den Salig döde Man haer of så rönt Guds Nåde/
 Seet mången gladan Dagh från Ungst frij of från Wåde/
 Gudh haer Hans äckta Sång högst-underligen frönt
 Må Sin wålsignand Hand / of för hans Moot gång lönt
 Måd Ser og Tingu Barn / aff Hwille Han måd Nötte:
 Snart fierde Slekten sågh Barn / Barna Barnens Lötje:
 Ej huru mild wår Gudh / moot thenna Mannen waer
 Att Han kuad kallas Faer / of Moder Moders Faer.
 Fast Han En Fremdling war långt bort från Födselbygden/
 Gaff Honom Gudh lell Nåd att Han igenom Dngden
 Blevf älskad aff Then Högh / of wyrdad aff then Låg/
 När the Hans Fromheet / iempt hans redli Hierta sågh
 Men ah nu är Han Dödh! bör wij då ikke gråta /
 Of måd Sorg klagand Suck hiert-ynklig jemmer-låtas
 Of särdeles I som Barn / bör icke Ser måd Pust/
 Besucka thetta Lij; Ney bort måd all Olust /
 I weten at allting hwad som til Wårlden födes/
 Haer måd sigh Ödes-Lagh / at thet en gång måst Ödes/
 Of serdels Menniskan som inte kan bestå/
 Men måste hwadan Han först kom / til baka gå.
 I hafwe större stial / then Högste til at prisfa/
 Som Er sin Godheet haer så rundlig welat wisa/
 Of unnt then Sälle Man til Eders allas Frögd
 D-wanlig många Åhr / dy waren wål förnögd /

måd hwad Then Högste gör / Som alla ting wäl lager/
Han gifwer / när som Han hwad som Of kiärt är tager/
Han älskar mycket mehr hwad som wij hålla kiärt
An som wij göre Siälff/ hwad Wärlben ey är wärdt
Thet tager Han til Sigh/ (Herr Broberg är nu gängen
Til Sions helga Bärgh/ hwar Han måd Singla Sängen
(Et Tre Salt Helig) Gudh lofsjunger/ frij från Pust/
I obegriplig Frögd/ of obeskripligh Lust.
Wij som kwarleftwe här/ wij wele alt så laga/
At wij beredde fins när som of Gudh will taga/
Of granneligh see till thet wij Of så bete!
At Of en gång så wähl som Sonom skedt/ må see:



Hiärtans Sorg/

Of

Siäla-Tröst/

När

Nu hoos Gud salige

Fordom Kongl. Man h Troo Tjänare of Factor öfwer Jäderes
Bruuk / jempt förnehm Riöp of Handels

Mann i Arboga,

Ureborn / Aftad of Wälbetrodde/

Herr **WESSELSCHÄEN** /

Uti Hög-of solckret Lyttollies hiwintan Jordsattes i Arboga
Up-Ryrtia den i Junij Anno 1673.

Wälment skiftad / genom

Lucidor Chen Dlycklige.

I Fall Jagh intet så som sigh wäl borde si öfwer /
 Of Andan intet högt op på Parnassen drifwer:
 Ifall Jagh intet nogh besuclar thenna **MANN**
 Som nu til Grafwens förs / Så gör Jagh hwad Jag kan/
 En som Jagh will of bödr / för dy Jagh fritt bekänner /
 At intet Dlycks-Fall (Ens Hierta så hårt spenner)
 Som thes som steer en Wän/ man taar mäd högge Modh
 Sin egen Mootgång moot / of släcks i Lebens Flodh
 För hwad migh-trwällicer Sälff / än hwad En rätt Wän plagar/
 Om uti Hierta mit en Wänstaps Snista lågar /
 Dy hwar begråta bör (Som är en ärlig Mann).
 Sinn Wäns Dlycka så / som David Jonathan.
 Herr **SCHAEY** när som Jagh först Cert Sorge-fall seck hörd/
 Bleffalla Si nneardrd' igenom enda Ora /
 Of hållt när Ebert Breeff ihetsamma Bodet baar /
 Då Sorgen lijf en Kniff migh genom Hiertat staar.

Jagh

Jag hade reda tänkt hurleds Jag skulle önska
 All Frögd of allan Lust / när Sängen skulle grönska
 Ut aff en liten **SEHEN** / Jagh laga reda til
 Of hade nogsamnt Stoft hwar om Jagh skritwa will;
 Jagh tänckt en Lagerkwist kring Waggan til at lunda /
 Of såleds alltens Lust hoer Eder samman. binda /
 Men ah! nu wandlas här all Frögd / i Suck och Pust /
 Min Lager / i Cypress, all Glädie / blijr Olust.
 Jag måst för Glädie-Rijm nu Lijke. Klagor dikta /
 Een Jagh Ser äldsta Stodh en för til Falle swikta /
 Mån aldels wara såld of bootlös ligga neer /
Så kommer ofstast Grät när man som gladast leer /
 (Lijf Himlen öfwerdraer Moln. Kappan / Luset twiner
 När Solen i sit Skyn måd längste Strålar skijner /
 Of Dagens skönste Stund til Lust of Glädie satt /
 Aff Dimman öfwerhögd / förwandlas i en Nati)
 Thet giör migh hiertlig ond / hwad skal jag då? beklaga
 Hwad milde Himmlen giör / hwad Gud haer tåkt bort-taga?
 Wist bödr man klaga ah! wist bör måd Suck of Grät
 Båa Dga / Hierta / Munn / tee Kwaal of Jemmer-lät /
 Ut höfwer thetta Lijf / som nu i Jorden gräfwes /
 Måd hwilket Redligheet i Stoft of Mullen häfwes /
 Måd hwilket Herrans Fruckt / Rättwisan of all Dygd /
 Enns flyga Himmel äth / of ut aff börliq bligd
 För Wärldens Argheet Sigh aldeles undan gömma /
 Fördy at Jagh hwar Man (som Mann är) hörer dömma /
 Om thenna Sälle Mann / måd maat. löst Ure-Roos /
 Of sucka innerligst ah! at Herr **Schaey** sin Roof
 Som Swea så har tidnt / at H. n sin Konung trogen /
 Of altijdh tiänstigh fans / moot allom redebogen /
 Så långt som Dygben han / then ingen giörd förnär
 Then både Kong of Knap / Then Stadh of Bygd hölt tide. /
 Har

Hur Han sin Konung tiänt of hela Swerges Rike /
 Måd Huldheet of måd Troo / (at så är honom like)
 Weet hwem som Honom kânt / ey så som mången gör /
 Then Gagnet vthi Mun / i Rätwen Skadan för /
 Of sijler måd all Glijt / men på sin egen Nyttā)
 Then mehra håfwer kull / än till at understytta
 Måd Altwar söker / Then Sigh siälff will göra stoor /
 Of Pipor står mån Han i tiocka Huassen boor.
 Hans Sinne war rätt Sinnat / Thet nogsamnt The betwiffa /
 Som wor hans Öfwer-Mån / of alla samman priffa /
 Som Honom lyda måst / Then under gifwen waer)
 Bekienner at Hann mist **En Herre / of En Jaer.**
 Han håfwer när som tidt misshette Thren skulvit
 Snart hela Landen / sit Bruuks Folk lijk Fader hulvit /
 En såsom ofta skeer / mådh blåt Förslaggh of Rådgh /
 Ney hwad som tiänligt war måd Rådgh of uti Dådgh /
 Dy finner man en En som ound om Honom döim mer /
 Mån rat aff hiertans Grund / frimund Hans Dygd beröim mer
 Hans Öga utan Flård / Hans Hierta utan Swijf /
 Hans Mun föruntan List / Hans Hand of gässmild riff /
 Ah! klager mången nu hur haer of Gudh bedröfwat /
 Igenom thetta Fall / at Döden från of röfwat /
 Wärt Rådgh i twilksam Tidh / wär Hielp vthi wär Nöddh
 Wär Tröff uti wär Sorg / wärt halwa Liif är döddh:
 Så klage I som Barn / så klaga alla Wänner /
 Så klagar hwar of En / som Thenna Mannen känner /
 Ney / mycket mehra kânt / Han är en mehr / Han waer /
 Of ingen ting hooff Of än Dygde Minne kwaan.
 Doct hemmen Eder Suck / aff storcken Edra Tårar /
 Then Högsta är lell bliid / fast om Han Eder sårar /
 Han haer Eer Thenna Man förunt så många Åhr /
 Hwar lage för then skuld at Han of så dijt går /

Hwar thenna Sälle Siäll mädh alla Englar samman
 Sigh gläder utht Gudh / of outalig Samman /
 I medler tiid så låtn ey hbras Klage · Röst.
 Men Then som är en Krist taag ihetta til Een Tröst.

SHen som rät Kristine Tanker
 I stadigt Herta bår /
 Han kastar sit Hopps Ankar
 I Gudh som Hampnen är /
 Han låter Sigh en stråcka /
 Aff hwad håist wara kann /
 Hans Modh Olyckor wäcka /
 At styft stå som en Man.
 Fast Jupiter hårt duntrar /
 Of neer mädh Aftian slår /
 Han sigh en stoort förundrar /
 Han reddes en ett Hår
 Fast Jordens Kref bleff brätter /
 Of måni i Graffwen gå /
 Lell kan Han heel ofsträcker /
 I siällwa Falle stå.
 Mån om Gudh täckes taga /
 Hwad han hölit liust of sött /
 Eå plår Han of full klaga /
 Ut aff sit swaga Rött /
 Men aff Waan-hopp så låta
 Lijf Hedna / Han en weet /
 Mehr å: Then w ij nu gråta /
 Beet ut aff Döt ligheet.
 Hwad hafwer Gudh bort taget?
 Then som Ler måst war tide:

Swart haer Gud honom draget
 Dift hwar ey ondt mehr ar:
 Hwar Sälle Siälar lifwa/
 Förvtan Sorg of Pust/
 Hwar wij of skole blifwa/
 Hoos Them i äwig Lust.
 Dy byten Hiertans Jemmer/
 I tyktan Siäla-roo/
 Gudh lindrar hwar Eer klemmer/
 Om I man Honom troo/
 Ey kan man någon fäng/
 Som skadan håller godh/
 Zell kan man öfuerwinna
 Alt/genom Tålamodh.



Sörgänktige Wärldens

Ganna Sör-Ukt

När

Nu hoos Guds salige

Fordom Udle of Wälb: Fruu /

Fruu **BARBARA** Uttermarek /

til Wilestadh / Löffstaholm of Löffhambra / etc.

Kongl. May:ß. Troo-Manns och Ståthållares
på Grimsbolm /

Udle of Wälb:

Herr **DANIEL** Bengtson Uttermareks /

til Wilestad / Löffstaholm of Löffhambra / etc.

Hiertållade Hus Fruu /

I Solekrist of Högdör-nehm Lijfföllies närwaru / Christhederligert

Jordsattes den 1. Junij Anno 1673.

Enfaldtgen framstält af

L. J. S.

N icke then rätt säll then Guds behagar kalla
Från Wärldens Fångheet / är then cy fram för alla
(Som sällast listwa kwaan) rätt saltig som sin Dödh
Sörbyter uthi Lust / of Listw får off sin Dödh?
Sålänge Menstian här i Jämmerdalen listwer /
Uc han i Listw e dödh / i fall han inte listwer
Måd sine Tankar op / of warlig hurar om /
Huur han må lycklig gå dit / huradan han söst kom:

Män

Mån säll of trefald säll! then som sigh weet at wenda/
 Hwärt Himlens Segel: Steen draer Sinnet/ then sin ända
 I början of altidh/ behiortar: then som går
 Snabb: fotad til sin Brastw/ och inte misblondt skår
 När Dde fodrar på/ en slif blir inte blindad/
 Aff hwad på skine sköt/ ey insötrod/ mindre lindad
 U:haff Wällusts Dulst: Hans åtra hastwer tiår
 Hwad som hans Himligt Siäl likt/ of hwad äwigt är/
 Iumehra då hans hugh frän thenna werlden wijter/
 Iu högre går hans Siäl som otrött stadigt fisker
 Frän thenne Döbligheet/ of hwad som kallas Wärd/
 Flyr lik som Orm of Siffi på Wärliden of thes slärd.
 Som Fogel: Kungen Orn när han i Lufften stiger/
 Of genom Wingrans Kraft högt öfwer Skyna senger/
 Til Himmlens Stierne - hwalff och mäd sit flygand' lopp
 Syns föllia Solen skälff / at hinna henne opp.
 Et så högt sinne som wil i sigh sielstwan wijka
 Of aldels wara sit/ behöfwer intet twijka/
 När Siukdom kommer på/ kan på then swarta Dödh
 Förythan blundan sij of lägger all sin Nödh
 För sina Fötter neer/ kan intet öfwerwinna/
 Aff någon Olycks Storm/ hur stoor han kan vthsinna/
 Går vthan ophäld fort / of wänder intet om/
 Går öfwer sigh / til Gudh/ frän hwilken thet först kom:
 Of låter Jorden stå: Lik som en Feld sin Låga
 (När han får öfwerkraft) op under himlens båga
 Mäd liusa gnistrar slår / at ingen hindra kan /
 Så är then sigh först skälff/ seen Wärliden öfwerwan.
 Then går rätt wägen fram: Of hwem will ey thet gidraf
 Du som wij weet at all Ting Döden hoos sigh föra /
 Of intet vthaff alt hwad någon siit ell' siir/
 Förntan obeständ (som stadigt) stadigt blije.

Haer seen som Wårlden Wårld ey alt måst hådan fara:
 Haer icke Tijden Vagt med Sammalt samman para?
 Och en Måd. Aldren skont/ mån taget alt sin loos/
 Root/ Lörnebustan/ of mång brått-bortwifnand Roos/
 Pijf Böllier vppå Siön med macht hwar andra drifwa/
 Of wälta för sig fram/ of ingen Wäg kan blifwa
 Drörlig vti Storm/ så drifwer En En ann/
 På Wårldes skualpåd' Haaff/ Barn/ Gamble/ Kwiin' of Mañ
 The måste alla fort: Du Döden kan ey skona/
 The haa en lifkan rått/ then som bär Spijs of Krona/
 Of then som baak en Blög i rijsna Kläder går/
 Een David som är/ Kong ell' een som waktar Fåår/
 Alt hwar som blir/ flyr bort/ Begynslen aflar Anden/
 Thet lär Naturen siälff/ dy märken wäl of wänden
 Eht öga hwar J will/ så lär J kånna widh/
 Hurr all Ting moot hwar ann vti ofriidlig Friidh
 Of stadigh Wåxel-Stridh/ hwar som then Timmen södes/
 Snart åter of tidt aff sin Jämnelijf förödes/
 Så wårlas Wått i Tort/ uppå ett underiätt
 Gett vti kalt/ så blött i hårdt/ of tungt i lätt/
 Of aldels twårt emoot som Tijden Tijden skiffa/
 Of Elementen sig h måd Elementen gifsta:
 Dy gör then aldrabäst som öfvertäncker wäl
 Of förer rått för thet som åwigt blir/ sin Siäl.
 Then Sinnet effter sin förmågo högt vphöyer
 Of Kroppens Jllste måd all görlig Krafft nedh böyer
 Bestådar med sin Siäl fri från all Wårldslig Pust
 Gvddh/ Then then smakar här en deel vthaff then Lust
 Som ingen Dödlig ån tilfyllest weet of kånner/
 Fast Nödh/ Dödh/ Sathan/ Synd of Wårld hans Hierta bråner
 När som thet brifsta wil/ lell han i Sorgen lecr.
 När Lifwes trötta Slepp för stryka Seglen neer.

Så haer then Adla Fruu/hwad Wärdsligt war förakta/
 Of alltid som en Krist thet Awiga betrakta/
 Satt Syn of Sinnen til thet hwad som äwigt stäär/
 Hwar Himliff påbegynt Frögd aldrig mehr förgäär.
 Dy är hon of sånu hwar hon Guds Godheet smakar/
 Of för hans helga Stool måd allom Helgon wakar/
 Jobegripligt Lius förutan någon Natt/
 Leer äth all Wärldens Prakt / i thet at Hoon en Skatt
 Som mehr än Himmel/Jord of Alt / kan timmlig st äda/
 Til äwigt Awigheet frj från all Angst och Wäda
 Som rycker of hwar Dagb/hwar Stund hwart Ögnebleck/
 Til thes wi andligh nå war Liffz tidz sidste Street;
 Then Salig-sälle Fruun haer Döden öfwer wunnet/
 Of är i Hennes Dödh / ät hwad dödt war förswunnet/
 Hon lifwer äwigt säll / wi willa fring i Dödh/
 Of si ana (wär som wi minst söka) tidt war Dödh.
 Hur många hörer man med sorglig Röst beklaga/
 Of jämrar Äh Tu Dödh! Hwi kunde tu en taga
 En annan? Som full & trött of mått äff Alder war/
 Then Himlen listen fruct / of Wärlden ingen bar.
 Then Fromheet / Kyssheet / Öngd / then alla goda Seder
 Försmädde / of hölt Skam of Öngd / för en Heder/
 Som måstebelen sine i Wärlden länge groo
 Liff som ett Lager-Trä / hwi mått en Öngden boo
 Här lengre androm til et sanrätt Effterdömmne?
 Dy man i Troheet kan gie thenne Fruun Berömmne /
 At Hoon war from of kyss / mild / wänlig utan stöij/
 Ja at i Öngder Hon war mehr än tusend rijk/
 Doet hwar til året gott at man sigh så beklagar?
 Wdh tagar then til Gub som honom bäst behagar/
 Wij måste förthensskuld of wara wäl tilfredz /
 Of gifwa grannan ät thet wi må få til redz :

När Gud oss kallar hemm/ så thetta Lijf begråta/
 At wij betänke thet of ingen Sorg kan båta/
 Soon kommer en igen til of tilbakars hjit /
 Ell haå wij een fast Troo at en gång komma dijt.
 Oftefter alt hwad är med tiden mått' förswinna/
 Ell sålswa Wårlden lär måå hastig Guld opbrinna/
 Så skal then sålle Fruus Berömm så länge stå/
 Så länge någon kan dijt hwar Soon wistast gå.



D. För Wißnelig Amaranth,

Till

Nittersta Are. Teckn/

När

Kongl. May:hs Troo Man och Revisions

Secreterare,

Ahle of Wål. Herren!

Herr **M A R T I N** Brenner /

Aff Hög of Förnemt Lifföllie Kristhederligen Jord-fördes
i Stockholm den 22. Junii, Anno 1673.

På Grafwen förgeligen satt af

L. J. S.

Melpomene tråd fram/måd Sorge . Rim / of klaga
At genom Frommas Fall/ All Dygd blir daglig swaga
Of småningom taar aff / till thes slätt ingen kwoar/
Som om beträngdes Nödh / then minste Omförg draer/
Är thet ey Sorgen wårdt/ bår man ey stike gråta/
Som Döden tager bort / när the bäst kunna båta?
Sin Konung först of fremst / of seen sit Faderland/
Igenom högt Förstånd / måd Husfroud of måd Hand/
Som troget Hierta/ rätt of årligen bettiena /
Seen at them som i Nödh hielprijke Handen låna/
Hwem är så länkel . löß aff Sinnen at Han kan
Måd torra Ögon si orörlig / hwad en an'n
Måd Sulkas of måd Pust / måd salta Tårar gråter /
Of måd Hiert . kwawand ah! (fast såfångt) kall ar åter/
Hwem är så gynn at Han heel oberwelter blir/
När Han sin bästa Wån aldeles stillia siir /

Som en mehr wänder om? wist måst then wara södder/
 På Caucas öda Berg/ måd drake. gifft opgödder/
 Mehr grym som Drakar Stälff/ of mehr än bärge hähl/
 Mehr än som flintan fast/ mehr stählfast än som Stäh!
 Ey kenna någon Dygd/ ell hwad som godt är sakna/
 Ut aff sin Gäm. löß Sömnyn ey nogonsen upwakna/
 Ey weta hwad som godt/ ey märka hwad ond är/
 Hwad ingen kenne thet og ingen man begär.
 Men then som kött of Blodh haer i sit Bröst of Herta/
 Han finner wist en Sorg/ Han finner wissan Smerta/
 Där som en Dygde. Stodh så hastigt faller kull/
 Of drager Dygd of Konst mådh Kroppen neer i mull.
 Hwem will då mådh godh Skäl/ mistolkta thet wij föria/
 Of ihenna döde Kropp (i ställe för dyr smörria/
 Aff Mirrh of aloe, aff Benzion, Oliban,
 Of hwad elf Saba gier/ lik som hwar Krist är waan
 Måd måttlig Suck of Pust Sorg. salta Tårar spilla/
 Kring om thes swarta Bär/ dof ingalunda willa/
 Som fordom Hedna giort/ måd alt förmycken Grät/
 Måd warge tiutand Skäl/ of hysklig jemmer-lät.
 Jagh stäret gierna til/ at ingen nog kan klaga/
 Then Salig Sälle Man/ Then Gudt täcktes taga/
 Om man betraktar hwad/ som man i Honom mist/
 Mehr än som någon troor dy thet är sant of wist/
 Om wij hans Lestwerne/ från Ungdomen betrakta/
 Of huru Han alt framgiint leswat merck of acta/
 Så läre wij så sji at Thenne Mannen waar/
 Then som til Konst of Dygd et seildels Sinne baar/
 Jagh kunde fuller här hans Ungdem långt affmäbla/
 Förutan afunds. Munn i minston till at wäbla/
 Hans Dykemst/ Hans Bookweest/ of hwad som elliest mehr/
 Hans långa Keesor ter/ men at alt sådant seer

Fins tidhen alt för kort / dy will Jagh här widh skahna/
 Of en en lång Poff · Skrift / men effter Sedewana/
 En Lijf · dikt ställa fram / Jagh lemnar til en ann/
 Then Sälle Mannes Roos / som måd mehr lärdom kan
 Förwiga Thens Rampn / of rätt Hans Dygder skrifwa/
 Jämighetens Boof / på thet the äwigt blifwa /
 Hoos Särta Wården kwar / mit weet gær en så högt/
 Fast om Jagh gierna will doct gær et alt för trögt.
 Likwål så kann Jagh thet mådh högsta priff berömma /
 (Om hwilket Jagh lell minst för andra weet at dömma).
 At Thenne Sälle Mann i Språk of Konstler lard /
 Så at för Tusend haan berdm of roos war wård/
 Latio war Honom så som Modersmåle / wälsta
 Set jempt franskiskan Han' uthöfwer måttan älska /
 Of hwad för Thal ännu Språk · fahne hålla tiår /
 Waer Honom bättre lard / än Migh min Swenska är.
 Then Hans Gudfruchtigheet och Fromheet wille priffa /
 Of alla Dygdren rätt / hur Han Them brukat / wiiffa /
 Mäst theruttinnan långt / långt mehr första än Jagh /
 Of förn thet kunde stie för ändad's thenne Dagh.
 Om man Hans trogne Tjänst rättligen skull' affrita
 Of tee / måd hwad för ijd / Han altidh Sigh beslita
 At finnas Trogn of Guld moot Kongl. Majstet;
 Rättfänlig moot hwar M / Keen uti sicc Samw
 Mäst man en Större Skrift (än Jagh nu ämpnar) skrifwa
 Som kunde kommandom til effterdömmen blifwa/
 Utr then the Spegel · likt fullkomlig / kunde sij /
 Hwad som hwar göra böör / of hwad som hwar bör sijn.
 Mån tidhen haftar boct / thet kan Jagh likwål säija /
 Troff Morus Laster · rand! then ingen Dygd bör wäija /
 Herr Brenners Hierta brann / i Trons moot sin Gud
 J Troheet moot Sin Kong / of efter Sunlens Bubh /

I kärlek moot sin Wän of moot sin rätta Västa/
 Hans Öga sågh altidh / på Gudh of allas bästa:
 War utan List of slår / of en rätt redlig Mann/
 Som Honom Thet Berdm / otwilligt gifwa kan/
 Then Honom rätt haer kånt. Hwi skal man då ey klaga/
 At Dugd: Folks hopen blije aff sijke fall förswaga /
 Hwem kan nu intet sij of troo försant of wist/
 At wi i thenne Man mehr än wi wete / mist.
 I sedels Wde Fruu / hwis Siäl med siäl bedröfwad /
 At Edert Hierta halft år genom Döden röfwad;
 I unge Barn än mehr / fördy at Cert förswaar/
 I grafwen legges neer / mid Ser förr kärleke Jaer.
 Dy bödr slätt ingen Ser på något så t förtänka /
 At I om thetta Fall hietinnerlig Ser fränka /
 Of falla Tärar / måd en jemnerklagand Rödt /
 Dot Sörzen som Sigh bödr / of tagen til en Tröst
 At Gudh haer gjort Ser Sorg / Han kan of Glädie stänka/
 När Dykan som först / of wi som oftast tänkia/
 At skal nu stielpa kull / Ney / Ney / Hans Fader Hand/
 At ey förkortat / Han Sam knyter Wäcka Band/
 Han kan of när 'et tidh them åter sönder slita/
 Dy gids wi aldrebäst / när som wi of bestina /
 Om Kristlig Talamodh / Hwem kan stå Gudh emoot?
 Then som Ser Skadan gids / Then samma weet of boot:
 At står uti Hans Hand / när Honom täckes falla/
 Mäst then som fastast står / (på thet / han stå kan) falla/
 O mehr än saligt Fall! igenom thet man går/
 Digt hwar frigt i rån Fall / alt äwighgens står.
 För then skull Wde Fruu afftorken Edra Rinner /
 Jemt Edra unga Smid / at ingen Tär mehr rinner/
 Dy Gudh Then Högste är ju Unkiones förswar /
 Han lär of altidh blij The Fader. löfjas Jaer.

Jordist Lust/
Himlist Lust/
Som

Fordom Kongl. May:z Troo Man och Rikets
Rentemestare/
Adel och Wälborne Herrens/

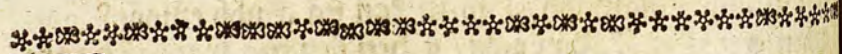
Herr **WILHELMUS WILHELMUS**
ANDERS

Till Hanestawist of Lihna/
I Wårlden funnit
I Himmlen wunnit.

På Jordsättnings Dagen / som stedd med Högh-för-
nehm of Folckrikt Riksförlige i Stockholm den
6. Julij Anno 1673.

Efter Behagh
Erfaldeligh of som hastigast
shugkommen af

L. C. D. R. D. O - L.



Hwad Dlyts-fall/hwad Sorg/hwad Möda/hwad för Jesu
Hwad för Dlystig Lust / (förutan Stämna)Stämmer
Of plågar Them som här på willa Wårlden boo?
At ingen pinodh / haer roo i bästa Roo.
Hur tusend/tusend faldt / är hwad Of usle plågar?
Så at wij wåltas fring / lijk Hafwes salta Wågar/
I stadig - yrand Storm / aff fäsång Lust / i Rödh/
Från Rödh/ till twijfsamt Hopp / til theß wår wissa Dödh

Börd Andan uppå Alt / of wi från Natten långa /
 Ett Höga Himlen op / igenom Grafwen gånga :
 Dy kan hwar mädh gott fogh uthroopa thetta Roop /
 O fåfång Fåfångheet! O Fåfångt alt i hoop!
 Betänk hwem som en Krist / (minst Meniskia) will hetal /
 Hwad outhalig Sorg of Plågor Dß förtreta /
 Så snart wi Wårlden sij / (om icke nästan förr)
 In till wårt stängde Lijff / Dß yppnar Liffens Dörr:
 Hwad kan full spåde Barn bäst? jemmerligen låta /
 Lijf som the wille strax sin Olycks-födslan gråta /
 Fast om the intet Siälff hwad the begråta weet;
 Så börres utom Lust wårt Lefwern' aff Förtreet:
 Hwad **BARNDOMEN** wår för Mödo aff sigh söder /
 Kan Jagh en skrifwa som sigh bör / mån alla Möder
 Kun wittna bäst therom / man fråge man them åth /
 Så lär man höra måst at thet begråtilig gråt.
 Hwad **Ynglingsskopen** seen för Plågor mädh sigh förer /
 Hurr då all Kåfångheet / en Meniskias Hierta röder /
 Of drager hjit of dijt / till ond / mehr än til gott /
 Besinne hwar of En som Ybren öfwer stått.
 När Tijden öles of **MARNDOMEN** börrier komma /
 Måd et fullmoget Wet. Då lijf en lufswan Blomma
 Som i sin Fågring of i bästa Berten står
 Of stuter i fit Frö / lårt utaff Maskar får
 Et Sting / som hennes Fårg of söte Lust bort tager /
 Till thes bå Root of Stiått / of Bladens Must blir swager /
 Of wifnas aldels bort / fertoikas / faller aff /
 Aff omistkundsam Foot tråds i e-gråstwen Graaff.
 Så är en Meniskia mäd / of ändå myket mehra
 Dlåker / Effter Ehen så många tusend flera .
 Dwaner finna kan / som stå mäd Wåld emoot
 All Dygde: Wert til thes the måd Dygders Goot

Gifw' et omärkligt Sting: Then plågar lastsam Lättia/
 Then ghrugh Fiksamheet / Obörlig Lust of Rättia
 En annan / Flättian (som allwårst är) Begge trij/
 Så at widh skarpsie Snn the lijf en Mullwad sij:
 Of ey på nogot sätt? (Hwad Gudh will) öfwerwåga/
 Men bareste sin Kropp of Massesäckten plåga/
 Dock måd hwad Mödo/Sorg/ of Harm / kan hwar wåltroo
 Dy: är Dygd mdoosam? Hur will Odygd haa roo/
 Hur wåll Ogudligt Folck ey täncker wara Plågor/
 Hwad deras Sinnlöst Sinn of Laghe-löse Lågor/
 Aff Odygd twellier them of theras Samweet mådh
 (I fall thenågot haa) dy will iagh lemna thet
 Till theras Stålffs Förswar: Mån om iagh man betäncker
 Hwad Sorg of mycket ond / En Gudlig Menstia kräncker/
 Så suckar Iagh ther widh: Fördy En redlig Man/
 Som älskar Gudh of Dygd / tidt hålles för en an/
 Ja för then / som måd Slijt / sin Nästa will beynilla/
 Of hela Länders Friidh of Sammanhåld förwilla/
 Dy är en stilla / from / så kallas Han heel dumm/
 Sijr någon andras Fehl / måst han haa flere Rumm
 I Håset / ån som hwar Hans torra Hierna ligger/
 Then segges wara ond / som ärbar är of trygger /
 Om Lyckan spelar måd / strax kommer Affund fram /
 Som Dygdens Fruktu Mö / (mehr Skicka taff sin Skam)
 Hwarmåd Hoon hotar Them (dock backlångs) som ey ansa
 At effter (utan Weet) Swijkluswe Pipan dansa;
 Hwem kan all Olycks-Fall/Sorg/ Stukdom ock hwad mehr
 En Menstia plågar här / of alt thet Dudd som stier
 Beskrifwa som sig böör? Hwar weet hwar som Skoon trycker/
 Säll of mehr ån som Säll / then Afunds-törn ey sticker /
 Dy intet är ånnu på Jorden född then Man/
 Som allom til Behagh of Nöije giöra kan.

Hwad Möda **ALDRE** haer / kan Jagh en hinna skrifwa /
 Fast om än mycke så til älska Aldren lifwa.

Wäret Liffw begyns med Grät / förtäres med Olust /
 Of slutes ändelig / i Swagheet / Suck of Puff.

Hvem troor då hafwa skial hiärtinnerligh at förra
 Then som sit rätta Liffw haer genom Döden börria?

Hwis Salig Sälle Siäl fabr hadan Himmel opp /
 När vthi mörkan Griffi neersäncks hans döda Kropp:

O! o: uthtalig Lust / O! obestritwligt Samman /
 Som sådan Salig Siäl hos Helgon' allesamman

Uthtuter in för Gudh / en hafwer Dga sett /
 En något Ora hört / hwad Lust Gudh haer berett

För them som Hieltelisk i thenna Wårlden kämpa /
 Of Satan / Synd of Riött / med Trona nederdämpa /

Stå faste lij som **BENS** / i Mootgång / Korsh of Nödh /
 Of ofwerwinna Alt igenom en Säll Dödh.

Låt Hedna Skalder frij berömma Tempe Dalar /
 Zhet Eliseste Feltt / of hwad man elss om talar /

Of håller rätt för Lufft / Siälff Eden hwar han är /
 Kan intet liknas widh then Glädies Ort / som thär

Beboos aff Angel-Folk / Som Sinn of Syn behysa
 I Herrens Herligheet / Then The en mehra mista /

Men skada Matt of Dagh Thär höres Helig Sång /
 Som långt Amphions Röst / of Orpheus Lyre-Klång

I Luffwheet ofwergår / the kunna Sigh ther mäta /
 Ut aff Guds Godheet Siälff / en som the som för thetta

På Hedna Gudar trott / som at Ambrosia,
 Of drucko Nectar til trij Kappar tidt på raa.

En luffrar Lufften thär lij woor hon parfomera,
 Med Musc ell of Civer, Iasmin of hwad man mehra

Här brukar / Benzoin, ell Storax Calamic,
 Of hwad Arabia elss sänder til Of hjt.

The Helgas Bøner ar / lijf Myrch' of Wijrdes Røden /
 Som gifwa lustwlig Lust / förutan Ung of Tøcken /
 Swart Sinne kender thår / för Sigh en särdeles Lust /
 Ey hörs aff någon Sorg / Suct/Klagan / eller Bust.
 Ey plåger någon Rødd / ey bränner någon Heta
 Theim som aff intet ondt ell någon Ondsko weta;
 Ey råddes någon thår / för Theons Easter Land /
 Of Affunds Munnens Taal / ey någon Grymmarts Hand.
 Ut lifwer uti Røo / i Frøgd förutan Anda /
 The ålsta Sigh hwar an / aff Gudhlig Eld uptånda /
 Of begriplig Frøgd then ingen skrifwa kan /
 Säll! Säll! of trefold Säll. Eben Saligheten want.
 Dylåten UDE FRILL ey klage-Røsten höra /
 Som inter annat kan ån Eder Røo förståra /
 Ey kommer någonsen Fer Måka åter hjit /
 Seen Han (som Gudh haer tåkt) En gång ar gånge dñt
 Hwar Han hoof HEREN skall ewinnerligen lifwa;
 Tacksamme Swea Land! Thu lær Hans Røckte skrifwa /
 I Årta Tidens Ståhl / dy Han thim nytta søtt /
 Of (trof all Affunds Agg) thit Gagn / til myket øtt;
 Hwad Dylkor / hwad Harm / hwad Sorg / Han hår mått hafwa
 Thet wele wij nu Alt i Grastwen Hans neergrafwa /
 Alt haer sin Anda nått / nu BØR JER Han rått på /
 Seen som Han fallen ar / Ewinnerlig at stå.
 Herr Broneberg blir nu måd Åre Kronan krønter /
 På Stons Helga Bårg of för all möda lōnter /
 Låt Of og fast som BØRS / Of utan Swicktan stå /
 Så kunne wij lijf Han og Stjerne Kronan nå.



Dode Ode/

När

Sordom Höghwålb. Herr **ANNE AXELSS**
wålbetrodde Cammererare

Urborn: Uftad: of wålförftåndigh

Herr **ANDEAS** Nilsons efterlefwde Enka/
Urborn: of mykket Dygdessamme nu hoos G. Wdh Cal. Matrona

Mustru MARIA Sadewasser/

Måd

Sörnehm: Solckrikt Liffköllie Jordfördes / i Stoetholms Sö:
dramalms Kyrkia til S. Maria / Åhr 1673. den

3. Augusti.

framstält af

LUCIDOR then Olycklige

I Fall en Menniska sin Menskheet wille glömma /
Oft utan Skid of Wet / ell Samwet / wille dömma /
Om hwad Of händer här / på runda Wärlbens Klot /
Af Uff-löns Olycks slag / som löper Of emoot /
Så måst han i sin Hug opbyggia wist en Kyrka /
Oft lijt som Hedna giort / Fortunen wrongwist dyrka /
Tilbidia Odet / ell Lycksfalle / som en Slump
Förutan Ordsal är / fördy han troer en Plurap
Hur plump Han of lå är / kan ingen Lycka sebla
Mån at Hans Ode wist hwad Honom Ode / dela
Oft twungit gifwa måst / förutan twistwoll ell twist /
At Irus måst blifw' a m / of Croelus måst blij rikt:
Then blifwa Policrar, som All slags Lycka niuter /
(Og sündom moot sin Troo) hwar som Lycaon tiuter /
(Sörwanblad ten Uff) lijt midå Wargen gör;
At Nestor får långt Liff / Atianax snart döör /

Alt then på Rosor går / En an på Törnen sitter /
 Alt mången dastar hwad han aldrig fånga gitter /
 En an får hwad han will på slumpröjs o-omtänckt /
 Thet menar mången Där' / aff Lyckan wara stänckt.
 Of hwad som händer mehr / i thenna Jemmerdalen /
 Hwar Glädie / Frögd of Lust / mäd Olust / Sorg of Kwalen /
 Dimwerlar dagligh dags / hwar Timm' of Ögneblet /
 Så länge till thes wij nå Lifwets sidsta streek /
 O! Fåhner utan Beet / lijf them som Grundet leta /
 På Stjärne-taket stälff / Of troo will Stjärnor reeta /
 Then ena til alt Dudi / en annan til alt gått /
 Alt efter theras Rum / alt efter Tidens Mätt.
 Om Solen trij-kant står mäd Jupiter, of Månen
 Ey undfår misshynt-stijn aff Mars, såner Fåhnen
 Then som då blifwer född / mäst älskas utan twiij /
 Aff Wårldens högste Solck / Han måste blifwa riij /
 Om swijelige Mercur uti et Sexstijn finnes
 Mäd Venus, ell en an Will-stjärna / som ey hinnes
 Igenom Uter-Lopp utaff Saturn of fleer
 Som iet fyrkant Stijn all Olycks-plågor meer
 In Lyckan fränna plå; dy när som Mars then grymma
 Ur twårt moot Solen satt / of Jupiter ey rymma
 Kan undan Fadren sin / then Han för haer kiört uth
 Uth Himmelen / (som skrifwes) gör Därar sådant slutt;
 Een Menniska som blir i Olycksteken södder /
 Mäst lifw' uti all Sorg / in till thes Han blir ödder /
 Han haer i Wårlden ey än mödosam Förtreet /
 O meer än tokot Folk som weet hwad ingen weet!
 Hwad kan en Stjärnas Rumm / hwad kan full Strålar hiespa
 Hwad kan Saturn ell Mars, förutan Wan-troon / stälpa
 O! wettig Galenskap / O! kloosint Tookerij
 O! utan Blundan blind / som Loo-synt intet si

Alt Alt hwad som of skier / Olycksfall / eller Lyckan
 Sorg / Jemmer / Siukdom / of hwad nansen Of kan trycka /
 Ut aff Himlen Siälff / of aff then Högstas Råd /
 Som stänker Dndt of gått / aff Oransalligt Råd /
 Alt then Han will of taks / then Ena blifwer riker /
 Then andra Fattög / fast han Dag of Nätter fisker /
 Then kommer til högt Stånd / som förr i Mörkre lägh /
 Then til et Tråldoms Dot / som Tusen tiåna lägh
 För så förlypne Daer / Then hastwer stadig Hålsa
 In til sin sista Stund / Then kan Sigh neplig frålfa /
 För Fros / of Skialfwe soot / så taer Brån · Siukan widh
 Of ligger förn Han troor / Hans Krop på Bären nidh /
 Alt står i Gudz Behagh / Hwem Han thet tåckes gifwa /
 Of kan man Lyckan ey / ey Stiernone tilskrifwa
 Hwadh Gvddh allenast gör / alt står uti hans Hand /
 Han lättar Korsets Tyngd / of löser Sorgeband /
 Them Han Siälff sammanknöt / Alt hwad på Jorden händer
 Om man Sigh Ster · Wäst · Sör eller · Närr · äth wänder /
 Skier genom Gudz Behagh / på et Dwelligt sätt /
 Of är hwad som Of trycks Orättast / alltiid rätt ;
 Fast om wårt swaga Riött / tidt gör Sigh Twiwel · tankar /
 Of intet (som Sigh bör) Sin Troos grundfaste Antar
 Meerjånker uti Gudh / som Alla ting förmår /
 När Wärldens brusand Haaff mäd tusend Böllior slår
 Bypå wårt swaga Skepp / thet Olycksstormen drifwer
 På Klippor / Reef of Sand / Omey then Högste gifwer /
 En stadig · godan Wind / of styr Of Siälff i Hampn /
 När wij aff en rätt Troo åtalla Jesu Rampn.
 Thet synes mången wäl beel underligen wara /
 Alt Sorg ell hwad som Dnd / måst them plår wedersahra
 Som ålsta bäst sin Gvddh / thet Job of andra händt /
 Så länge Gvddh sin Hand (ey Näden) från them wändt.
 Men

Men åter twert emoot / plå lijð som Lager grönsta /
 Then aff Gudhsintē Hoop / at the haa hwad the onsta /
 På Jorden Himlen Siåff / men ah! forutan Gudh /
 Förthenskuld at the ey full söllia HErrans Budh.
 Thet synes underlijft / så at man oftast swijker
 Sigh Siåff / i thet at man uti sin Tanka twijker
 Om Gvdd En håller tiår / när man i Nöden ståår
 Of sijn hur mången an'n alt hwad Han åskar fåår /
 Men usle Dårlicheet! wij borde ju betånckia
 At Gvdd aff Kårsens Kall / then störste Drick plår stånckia /
 At them Han åskar måst / of lägga lika så
 Them som Han tiårast haer thet störste Korste på.
 Lijð som en Fader tidt sit Barn måd Riise tucktar /
 Aff Riårleet / en aff Haat / i fall thet inte fructtar
 Hans Budhord / lika så giör HErren Gudh måd Of
 Dy Han som tiårligst är när Han måst wredga låff.
 Thet Saligt Sälle Lijð wij här för Dgon skåda /
 Kan wittna hwad tagh sagt of then som twiflar råda
 At troot för sant of wist / (om någon twifla kan)
 Dy ingen är så dumm / ell så wetlös at Han
 En troor thet HErren Gvdd the sina genom Plågor
 Lijð Gulle pråftwa plå / of genom Dlyts lågor
 Them födr til Himlisk Frögd / hwar ingen Sorg them nåår /
 Hwar the för Olyst / Lust / för Angstan / Glådie får.
 Maccronan som wij nu på Bären sij of föria /
 Haer all sin Nöda åndt / of Himmel Glådien böria /
 Såt genom Döden Lijfw / dy hon war Gudi tiår /
 Hoos hwilken hon ock så nu Seger Kronan bår /
 För thet at Hoon här haer wåll stridt / of öfwerwunnit
 Sit Kors Beenwårdigheet / nu haer Hoon Hwilo sunnit /
 En råds Hoon Momus Haat / en Siukdom / eller Soot /
 En något Olycksfall / dy Gvdd är Hennes Boot.

O Salig Then som så från thenna Wårlden drager /
At Han bekrånadt blir / en måd bårtwifnans Lager /
Wån måd Gudhs Helga Nåd / of åwig Saligheet /
Stnutandes den Frögd som ingen döblig weet.
Wij som kwoarlistwa här / wij måst' Os så beslita /
At wij för Sorgen Lust / för Döden Lifwet byta:
Såll Then som lifwer så at när Han hådan gäär /
Han för Förgångligheet hwad åwigt warar / säär!



Lijf Foglar i en Lund på gröna Grenar kwiitra /
 Of måd et lustwligt Liudh / spring kring / bå titte of swittra /
 Of mån hans gälle halls / som båt Sigh Lustig giör /
 Blij snabba footen fast i Snaran / hwar han döör.
 En Dylts Kråka som långst utaff Diuren lifwer /
 (I fall man sätter troo til hwad man ther om skrifwer)
 Ar ey alt Sgneblet / rått säker eller frij /
 För hwad som dräpa kan / en listen beta bly.
 Lijf Diuren som sikh diup i mörkste Skogar skyla /
 Of i Bårg: Skrefwor / Hähl of dyge: Tråsten hwila /
 Ey säkre någon Tidh / ey frije någon Stunn /
 För Stall-Mans Bössa / Nåt / ell wäder snälle Hunn.
 Lijf fiskar i en flodh (hur diupt then är) kring simma /
 Et griftägt Fistenåt / ey undan kunna rymma /
 Ell fasna på et Draag / ell Slant / ell Rete-krook /
 I Ryssior / eller of i Miålor / så sit Dof
 Som them til döden draar. Lijf Alt hwad som man finner /
 Ther sin Begynning hafft / otwükligt undan binner /
 Of småningom sikh neer til wissa Grafwen söör
 In til thes Döden siälff som daglig asööör / döör.
 Nåt äfwen lika så är Menniskian å Jorden
 Seen som Han en gång bröt The helige Bud:orden /
 Som Herren när Han wreed i Eden hårt förbödh /
 Dywar hans of wårt Straff at hwar of en blije dödh.
 Fast om En Blomme:lijf / i linffte Blomstran grodde /
 Uti en Rosengård aff Lust of Glädie bodde /
 Of grönska Ceder lijf / stark som den starkste Cel /
 Som utaff alla Trån säge komma sidst på kneel.
 Fast man lijf Foglar giör / i Sång och Löye lifwde
 Wåd gamla Kråkan kapp / of alla ring wäl triffwde /
 Fast om en lijf som Diur / Sigh skylde i mörkstan Skog /
 Ell lijf en Fisk i Sidn / kring hela Wårlden drog /

Pell kund å inte sätt man sluga Döden swiska
 Of på et Sgneblet för skåttan undan sika;
 Dy alt hwad som nu är / alt hwad som ån blije född/
 Haer ingin Ting meer wist/ ån at Alt wist blije dödd/
 Dy Döden Lijan bår/ hwar måd Han Blomster fäller/
 Moot hwilkens hwasse Agg/ ey Ekars hårdheet geller/
 Han hafwer Snaror nog en Yngling i sin Lust
 At fälla / Likasom en Jisgrå ti sin Pust.
 Han wårdrar en snart opp/ hur wål man sigh of döller/
 Dy Han bår spår of fiåt / oshalig efter föllier/
 Han bår sin Båga spånd/ haer altidh Nåtten skålt
 Of genom mången Krok of Miåla/ mången fålt.
 Then ena når Han stodh i liuffste Blomster: Wåhren/
 Then andra når Han starkt lijf Eken war aff Åhren/
 Then sliek en Fogel fäär uti sin Lust sitt Fall/
 Then Diuur lijf gånner sigh / blije lijf som Fissen kall/
 Of Dödd / förn Han thet troor / når som thet Gudh behagar/
 Som af sin Nåd of Nåd / om Lijfw of Döden lagar/
 Som Honom synes båt / taer een seent / annan brått/
 I dagh et rutit Trå / i morgon grönt of rått:
 Måst når man tänker minst/ dy hweim kan Timen weta?
 Fast om en Humlens: Hwalff alt genom wille leta/
 Slåt ingen/ når wårt Glaas uthrumt / Kläckan slår//
 Så ligger then i Dag / som frodig stogh i Sår.
 Tid på et Sgneblet / ey år then länge ligger
 På Soot of Twinesång / of nåstan daglig tigger
 Aff Döden Döden fälff / mehr säll ån nogon ånn//
 Then Döden o-tilsagd fålt / doch ey öfwerwann.
 Then år i döden säll / of Salig til at nemna /
 Som haer et godt Beröm / hoos hela Wårlden lempna/
 Han faller når Han wil / så kan Han rättlig stå//
 Of genom timlig Dödh / t il åwigt Lijff ingå:

Som thenne Mannen giort / then wij til Grafwen föllta /
 Hwis hörilige Beröm / wij inte wele döllia /
 Fast hela thenne Stadh / of hwem Han knoen waar /
 Weet at Han älfka Gud / mäd Folk rätt redlig waar /
 I Wäster Göters Land war Han bā born of klätter /
 Män räknade en sin Ätt / från många hundra Slätter /
 (Som thenne Tijden giörs) mäd en Löy-wärdig Tjdh
 Fast Hoon (tros någon ann's) rätte ifrån Adams Tjdh.
 Hans Fader war (fast om utaff det ringsta Stände)
 En ärligh Danne Man of Sweries Rikes Bonde:
 Han Stälff war Fadren lijf / til äbran of Ätt gott /
 Men uti Ständet häer Han högre Trapsteeg nått.
 Han elska Kiöpmanskap / men war lell ingen Jude /
 Ell någon Korne Buuk / som bää mäd Hand of Liude /
 Beer Folke / Kommen hist / sijn Jagh skal gie bäst Kiöp /
 Et när Han them bedraer / i hiertat (so jagh ne öp
 Them bra) Stälff / äth sigh Stälff / i tystan inuigg plår säna!
 När Dvärt kommer på / ey Gudh ell Mann wil wāna!
 Men gömer Säden bort / then Gvdb låt wāra fram /
 Et Mänstian tar swar högst / in til han sūr sit ramm /
 At Drlig ell dyr Tjdh / ell annan Olyks Låga /
 Aff Hummelen förundt / et Land begynner plåga
 För sine Synder skuld / då weet Han taga stähl /
 Okiäligt för sit Guds; Fast Lazar swölt ihähl.
 Ney / ey war thenna Man så Sinnander / thet kränkte
 Then Armas Klage-Låt Hans Hierta / at Han länkte
 Sin Willia at sin Hugh / Han wahr ey Jernehähl /
 Aff Hierta / fast än om / Hans Handel / Jern of Stähl //
 Ey är gott / fast han Koppar: waar spöke Lammen lijker /
 Aff hwilkes leenste Ull / Han bleff mäd Äran rister /
 I thet Han klåde sålt mäd Klåde Oklädde klädt /
 Et hulpit them i Nödh uppå alt giörligt sått.

Jagh kan en hans Beröm som sigh rätt borde skrifwa /
 Dy ttger jagh ther mäd / of låter'et nu blifwa /
 Hans äwige Berömm / är riikt of mehr än riikt /
 När man kan sanna / thee Han aldrig sigh förlit
Mäd någon ärlig Mann: Dy bör Ser Sorgen dölla /
 Som gråta thenna Dödh / of mädh Sgntårar stölla
 Från Hiertat Ungst of Pust / then Sälle Man haer fått!
I Wårlden All Mans Rost: Hoos Gudhet äwige Gitt.

B^{1.}egråten intet kärste Wänner /
 Then i förr kånt / nu Gvddh bäst känner /
 Juti Kwal / Gvddh uti Frögd /
 Dy tårken aff the salta thårar /
 Låt tählamodh hwad som Ser såhrar /
 Rätt heela. Om I rätt förnögd.

^{2.}
 I weten at wij Alle gånga /
 Från stödda Wårlden til then långa
 Natt / Kroppen hwålar / Siålen wår
 Et äwigt Liffw i Glådie förer /
 Hwar ingen Olycks-Fall of rörer /
 Hwar wij rätt Liffw aff Dödens får.

^{3.}
 I weten hwad i thenna Wården
 Falsheet of ondsko / hwad som Flåden
 Wil ålsta / ålsta aldrast /
 Dy tänken then som hådan drager /
 Then Gvddh till sigh i Nåder tager /
 Fast Han war wål här / är ther bäst.

Låt Gråat / låt Suct / låt Pust of Jemmer /
 Låt Ångst / of hwad som Hiertat klåmmes:
 Hwem som nu förijer / gå sin Koos /
 Dy G:Vdh Eer åter wål förnöyer
 Of när I döb / Eer Siäl ophöyer /
 At blifwa list list Himmels: Koos.

Märk Läsare eho thu åst!

Här ligger ingen gammal Präst /
 Ey heller någon Ridders Mann /
 Ey nogon Diarff of modig Hielte /
 Som måd en Hector spånde Bålte /
 Of starkste Murar öfwerwann /
 Mån en som sigb siälff öfwerwunnit /
 Moot G:Vdh of Nåstan alltiðh brunnit
 I Kirckel / of hwad Heligt är /
 Dy war han Gud of Mannom kær.
 Hans Fader war en ärlig Bonde /
 Han siälff aff Kiöp of Borgar Stånde /
 Mån bleff en aldels annan Man /
 Seen wärlid of sigb Han öfwerwan.
 Dy sedan som Han Säll blefw dödh /
 Då fördes Han ubråktionis Rödh /
 Of hafwer all Ting öfwerwunnit /
 För all sin mödo hwilo sunnit /
 Nu lifwer Han i Himmels: Rijs
 Präst / Riddar / Kiöpman / Bonde list.



Amin

Aminnes . Steen/

Till

Ytterste Åhre . Berömm/

Når Fordom:

Rongl. May. 8 Troo Man of Sfwerste til Foot
Adel of Wålborne Herrn

Herr ERIC SVAABE/

Til Huusby/ Steensholm/ of Hoffby:

Som på site Sætherii Steensholm Anno 1673 den 27. April i Hæ-
ranom saligen affomnade/ samma Åhr then Octob. måd Kristige
derlig Liff . Prydnad opbars til Jönköpings Stads Ryt-
tia/ sedermera i sine Försäders Grann på
Sfwer. Sela Jordsattes.

Efter Begår an

lenfaldig hast
opreest af

LUCIDOR then Dycklige!

S! Bårt Melpomene! måd thina salta Tårar.
Bårt/bårt måd Suckand Pust/som Sörgse Sinnen särar/
Bårt klagan/Jemmer läth/ Melpomene lägg neer
Thin Lutha/som all måst et Sorg-Lindh från sig geer/
Hwar til behöfwees här bedröfwde mehr bedröfwa?
O! måd biärt . Kwäwiand Liomm Sorg . söfwe Sinnen söfwa
Ell wälka theas agg/ som aff sin tröttheet tyft/
I tankar utan Taal/ betänkia hwad the mist?
Nog är et/ at hwar Sigh som thetta Falle kräncker/
Aff Stålf . sin Hierte kwaal/ beklämde Stålen sänker
I Dgnens Perle . flod/ ja måd Sinn . willand Pust/
Vthblottar all sin Frögd/ vthblåser All sin Lust,

Jagh nekaz intet til at man ey billigt klagar/
 En sådan Sieltes Fall/ hwad Hunken tell behagar/
 Kan en måd fogh of skid miss-hagas aff eenj ann/
 Then Jactet (Jorden) mist / Alt) Himmels: Frögden) twana.
 Du tråd min Clis fram / måd Dygd-rooff of Berdame/
 Of fått then seene Wärlid till efter: Syn of Dömmen/
 Then Salig-Sälle Man / som nu til hwilo gått/
 Of för o-aktlijt Stoff / haer Seger-Reonan nått.
 Blås uth måd ludand Röst / Then Adla Mans Bedrifter/
 Moot särta tidhers meen / Then billigst lärde Skrifter/
 Långt öfwer Syknas blåa / måd o-utsläsklig Skrift
 Bör måhla / Afwund / Tidh of Döden til Förgift/
 Hans gamble Adels-Utt / then utaff Sköld of Fahner/
 Kan framtees måd Beröm / om Hans långt Forne Ahner/
 Behöfws ey räknas opp / of måd en särldels Fljst/
 Öhr Griffen letas fram of Alla föras hjit;
 Ey hafwer man behoff / måd Sinicker sminkan måhla /
 Hans DUSD / som aldrig än måd länte Städbrar prähla
 Alopi Skata lijf / Hans ADEL steeg Alt än
 Mehr höger opp / hwar som en Annans wän) igän.
 Hans Ungdom borde wäl med korta Rjimm beskrifwas /
 Then Pallas helgat war / dof bättre synte triswas /
 Inunder Mattis hand / dof Tidhen är för kårt /
 Of flyter för än som man troor / of swinner bårt.
 Men om Jagh måd en Mun aff Koppaz kunde taala/
 Ell aff wählhårdat Ståhl / lijf Fama hög liudt gaala /
 Så wille Jagh Hans Rooff så långt som Jordens Ring
 Sigh sträcker / ropaz uth / all wijda Wärliden / Kring:
 Thet kalla Norrie haer Then Sielten tidt siit strjida /
 Såleds at Fienden ey för Hans Hand torde bida /
 Ey heller hålla Foot / of icke mehraz ståa /
 Un Haren / när han hör at Trumman taaz på gää.

När Jordens Lohrdön uhr Malin - bössor Ustie - kjett smälde/
 At Jorden darra widh/ Of Orne - Pocken sälde/
 All Lufften opsyld bleff/ mäd hyskiikt Skrif of Gny/
 Of man förr Eld of Rödt en dagh säg eller Sky/
 När som Eld - Mortlar högt mäd tunga Stenar spelte/
 Of suudom Fem / Sex / Siu / neer slogh / dog sällan fehlte //
 När Kulor utaff Bly / of Jern - Lodh slog lyt Regn/
 När Rytterit brödt in på Starpa Piquers hegn/
 När Fienden stöd uth Eldkulor of Granater/
 Stormi Klubbor / giftig Röd of hwad som elsk Soldater/
 För! Konstgref sunnit op / sin Fiende till meen/
 At hijt et Huswud slog / thijt Armar eller Been;
 Då wärte först Hans Rodh / logh tusendfält äth Döden/
 Som på fram of baak of sidan syntes / Röden.
 Huru stoor Hoon nänsen war / förstreckt ey Thenne Mann
 Dy Han på Rödh of Dödh troff sahran öfwerwann.
 Han hafwer Hunger / Torst / Rödh / Heta / tällig lidit/
 Regn / Dagg / Slagg / Hagel / Snö of hwad mehr ond / ey kwiidit
 När Lyckan wräng - lynt sägh / Ey waar Han Seen / ey Laat/
 Men Höfwiids - Man i Råd / i säktand' en Soldat.
 Ey uti Ord som then som siter widh Söl Kannan/
 Of diissar Tobacks - Rödt / til hierta går i Pannan/
 Slår Näsman neer i Bohl / of brukar gräflig Munn/
 Om Krig / fast har ey sägh i Söldt en dödan Sunn.
 Herr **SNAKE** wiste hwad Soldat haer til betyda //
 Han wiste hur sigh bödr befalla / huru lyda //
 Hans Hierna gaff godt Råd / Hans Hierta gaff friskt Mödt //
 Hans Hand gaff Seger / of äth Fienden Skam of Blödt.
 Sält Clio, Clio tyft / Thu kant en nu bekrifwa //
 Rätt som sigh billigt bödr Herr **SNAKES** Råd / som liffwa
 Skall mådan Dygden fins / (Then Hans Stäl älskad haer)
 På Jordens runda Klot / Of någon Hierte kwaan.

Then största Lyckan Han i Wärlden haer åtnutit/
 Att at två resor Gudh / Hans Hierta samman knutit/
 Måd Skönheet of medh Dygd fulkomne Siälar / fast
 I et äckta band / Hans Hielte Modh ther näst
 Måd Ahre Kronor krönt / aff Gräf / ~~Per~~-Löff / of Lager!
 Mån nu är han bekrönt / måd Kronan som mehr fager /
 Then Högstes Härligheet / Then Gudh will Allom gie
 Som Sigh lijf Han befalt / i thenne Wärlden tee.

I Dygdfulkomne Fru / som thenna Dödh beklaga
 Di Barn utaff Hans Blodh / låtn' Er thet wäl behaga/
 Swad som Gudh hafwer täckts / förtysten Klage-röst/
 Then Högsteblife ~~Per~~ Man / ~~Per~~ Facr of begges Tröst.



Grifa-Runes

¶¶¶

Hwad som födt/

¶¶¶

Hwad som giödt //

¶¶¶

Thet/ blir dödt!

Wandrings - Mann stå tvaar /

Till thes Thu läst haer /

Hwad som på thenna Steen står skrifwit /

Of måd hwast Ståhl ophugge blifwit.

Här ligger uti Mull / Therr utaff Gammalt Adell föd der /
 Hans Kropp är nu blott Stofft / som fordonr måd all Dygd bleff mödder /
 Herr **ERIK SURE** waer Hans rätt Of gamle Adels Rampn /
 Från Wärldens wille Haaff / haer Han här sat sin trygge Hampn.
 Han hafwer Hieltelijc tidt stridt of Sienden ofwerwunnit /
 Men nu är Modh of Mact / jempt Styrtian wisnad / **Alt** förswunnit /
 Then aldrig rådder waer för Döden then han ofwerwunnit /
 I mången blodig Stridh / lijf somen modig Ridders Mann
 Then Hafwer Döden som en någon menskia kan undwijka
 Nu G. D. thet haer täckts bestjkit / men en kunnat swijka ;
 Dy Döden togh man bort / all Kroppens Omak of förtreet /
 Mån Sielen fecl ingen Then Himmels - Lust som ingen weet
 Hans Kropp bortmultnas här / Herr **SURES** Rampn skall äwigt lifwa
 Of Dygden skal Hans Kropp i Äwigberens Boop inskriwa
 Så länge Thenne Wärlde lär i Ofstadigheten stå /
 Skal Hans Beröm of blij fastständand / ingen ända nå.

Wandrings - Man / hwem som Thu waer /

Sedan Thu här läst haer /

Hwad på Thenne Steen står skrifwit /

Of måd Ståhl ophugge blifwit /

gack thin Kropp /

tänck thet hoop /

¶¶¶

Hwad som födt /

¶¶¶

Hwad som giödt /

¶¶¶

Thet blir dödt.

Graf: Strifter.

Sorge Tröst/

När

Kongl. Maj. h. Fordom Troo Man of Assessor utht thet

Kongl. General Commercii Collegio,

Udel of Wälb. Herr

EXTRA ROSENHOLMS / etc.

effterleffde Antie Fr.

Ude of Wälb.

Grin MARRIA BEATA Stuart/

nu i Himmelen Sahlae/

Måd Krist-prydlig of Hög-hederlig: Luffseed Jordfärdes

i Stockholm / den 22 Marcii Åhr 1674.

Æfter Begären

fattat af

En Måd: Sörlande.

Si skall jagh åter wåta
I Sorge-Laras Flodh
Min Panna! åter slåta
(Måd högtbedröfwad Modh)
Kring thenna jammaer-bähren
Cypres of Amaranth,
Beskrifwa Sorge Sären/
Till min mådonckans Pant:
Två Åhr å näpplig gängne/
Seen jagh en Tröste Strift
Them streff/ som åter fångne
Widh thenna mörta Strift/
Å nyo hiertlig gråta/
O! klaga Ach! of Nödh/
E, m si kand' jammaer-låta/
Wår bästa Wänn er dödh!

The grete thå sin Fader /
 Nu gråta The sin Moer /
 Dwånnen är nu glæder /
 Men Wånners Sorgen / stoor /
 Lå misse Staen sin Styttå /
 Wår KONGEN trogen Mann /
 Of Mången / all sin Nyttå ;
 Du gråt ån / hwem som kan !
 Nu tommer Sorg på Sorgen /
 Nu döör all Dygdens prætt /
 En tagar Döden borgen /
 Men brukar all sin Mått /
 Affplockar hward gott finnes /
 (Fast i Omogen Höst)
 Thet nu nogsamlig synnes /
 Aff Eer förlorad **TRISE**
Eer! Dygdens åble grenar /
 Of Rosenholmens Wårt /
 Jåret / Them tag menar /
 Them Döden skånker bårt.
 Mått hoopas Eder Jåmmer /
 På thenne Sorge Dagh
 Et slag full mången klåmmar /
 Mehr swijder dubbel Slaag.
 Knappt är en Mått förswunnen /
 Seen Solen åter leer /
 Knappt Glædie Dagen sunnen /
 Of Solen gånger neer !
 O! Korre Glædie Timmar!
 O! Glædie utan Fregd!
 O! Lust som altidh diinmar!
 O! D. lust när man nögd!

Hvem låter ikke rinna/
 På tinneres blekan snö/
 Salt-pärlor? pärle trinna/
 At Dygder måste Dö!
 Wist then en Dygder kenne/
 Ey Sinne-känself haer/
 Then Ddygds-elden bränner/
 Och wargen haer til Saer.
 När Tåll-måd Skönheet blandat/
 Dti en deilig Kropp/
 Som blir aff Dygd beandat/
 Hvem skull' ey hastwa hopp?
 At then skull längre blifwa/
 In Ddygds-hammen gör/
 Som synes länge lifwa/
 När uti lifwet döör.

Then Kropp måd Skönheets gästwor//
 Som Deden från of rrett/
 War full aff Himmels hästwor/
 Of makalösi utsmrckt:
 Om Ståndet of Förstånde
 Som waar aff Konglig ätt*
 Oböblig gjort / så nände
 Måd siäl man klaga rätt/
 O! usle här i Wården
 Som efterföllia Dygd!
 Hwar alind List of skården.
 Of then ey weet hwad blygd//
 Kan lifwa som han bestar/
 Of Nestors ähr i roo /
 (Lijf Lager träna) grönter//
 Som allit h gröne groo.

Men Döden weet en Skona /
 Hans Lija hugger aff /
 Of sänker Spijt of Krona /
 Så wäll uti en Graff /
 Som hwad som fins på Jorden /
 Aff ringa Stät of pratt /
 Hwad hon war / är hon wordens /
 Så blije of all wär makt.

Dy läten en Behimmer
 Ser twellia / bort måd Sorg!
 En någon undanrymmer /
 Gudh är wär säkre Borg.
 Men lätn' Of wara fromma /
 Of hålla Guds Domm gill /
 Lät seedan Döden komma /
 Rätt när wär Herre will.

Anno
 1585.

* Aff Greffl. Stamhuset Ochiltre, of Kals
 lar Konung Jacob uti sit breff til begge
 Härtigene (sedan Konungar i Sverige)
 Härtig Johan of Härtig Carl Sahlige
 Fruns Fader Fader Hr. Johan Stuart,
 Blods Frände.



Mänstligh Säfängio /

Widh

Nu hoos Gudh Salige /

Fordom Uthborn: Wälwin: of Laghfarne /

Herr **JONATHAN** Figrelius,

Thenne Kongl. Huswud Staden Stockholms
Wälbetrodde Cämmenårs

Kristhederlige Jordsättning som skede den 17. Maj Anno 1674.

Effter Begäran

Framställt af

Lasse Johanson.

Hwad för en Democrit måst icke Lärar falla
Of Heraclitens Suck som ställigt låta giälla?
Hwem är som icke leer åth hwad som steer of steet
Men heller gråta bör at han ther åth haer leet/
I fall at hans Förstånd först på sigh siälswan altar
Och sedan måd förnuft all Wärldens Lopp betraktar
Måd hwad för sätwetskhugh of Säfengheet all ting
Kringlöper daglig dags sin förefatte Ring
Til thes thet ändan när som oförmärkt framsljker
Från hwilkens Ode-mähl ey någon undan wijker
Igenom Dedals Konst / ey om en wore fåst
Baak om Bellerophon uppå en flygand Håst
Ey om Han Solens-Wagn sing lij en Phoebus löra
Oflåta sigh Sst-Wäst-Sunn-eller Nordast löra
Ditt Solen reter op / ditt hennes Gång blier all
Han måst lij Phaeton dot lijwål så sit Fall

Of mäd sin Jordist tyngd til medel pricken tilla
 Hwar som Hans härligheet i grafwen får sin hwijsla
 Of all hans säfång tijdh i mullen blifwer giömd:
 Han för än maskar haä förtärt hans Kropp / förglömb
 Of flyr som utur syn så of uhr allas Sinne
 Om en Hans Dygd / om en Hans Konstweēt et Amīne
 Igenom Ustrefagd i Wärliden lemnat baar
 Du när som alt flyr fort blije Dygden likwäl twaar /
 Hwad för en Democrit mäst icke Tärar sälla
 Of Heraclieens suck som skälighit låta giälla
 Hwem är som leet of leer at hwad som steer of steet
 Then icke borde mehr begräta thet han leet?
 En Ungling sliter bort sin Ungdoms kinstwste Blomma
 Til Smädlect aff sin Gudh Sin nästas ringa fromma /
 Män Sigh til minste gagn of blije mäd Lufw' of Stäl
 Här wällusts Legodterg teen äwigh Satans Träl.
 Then söker Konst och Lust på botnen uthi Kannan
 Of troor Sigh wara kloof / men winet är i Pannan
 Så snart thet dimmar uth är Han en dumm' re Bäck /
 Un en Arcadist Häst som dricker uhr en Bäck /
 En annan lyfter sigh i Brädet tätt förskansa
 Of leer när Döda Been mäd många Dgon dansa
 At låsa Mefferz Boof har Han en sä dets tijdh.
 So spelat mynte bort / of spillas all Hans Tijdh.
 Then sijn man i fyrprong fort til Corinthen löpa
 Hoos Thais ingen Ting för högste Prijs at löpa
 Hwar som olustig Lust mäd kärleks namn blir döpt
 Til thes Han Hällan sält of dyrak änger köpt
 En Bräl: Hans legger all sin flit på sköna Kläder /
 Harr lijf Eskopi Skior en någon egen säder
 Du när han teer grant äth vti sin Kläder aff
 Så prälar han med Diuur of mestedels mäd Mast

O usle dærligheet som strax måd Ungdoms Åhren
 Begyns of offiast en lågs aff sörn som på Bären!
 Då all otidsdigh Leet / Frögd / Lättie of kiättians Lust
 Förwändes vthi Sorgi Tårar Sucl of Bust.
 Om Åhren endtlig en ifrån lifft dærskap draga
 Strax får Hans Sinneu Hugh of Lust at företaga
 En annan sáfångheet som fast hon mindre syns
 Om hon en störr' of wærr / en mindr' at wara fins!
 Then sör man aff all makt måd rätt of orätt stråfwa /
 At Han sin Bæelheet må til högh wyrdnad håfwa
 Of om bland tusend' en så nårt en Hærskaps Staff
 Mått lell Hans makt lijf Bondens Tråldom i en Graff.
 En annan söker til at samla stora Skattar
 Will altidh mehra haa ju mindre honom fattar
 Then på et sådant wijs en aum på annat Sätt
 En genom mödo wåld of genom orätt Rätt
 Man sör en lefwandes i Jorden nederstiga
 Utur sin Moders kwed then dolde Skatt at rifwa
 Som aff Naturen diit är lagd i hårdan Steen
 At ei thes blanka stijn skull giöra Siälen meen.
 En wåghals hwiilkens Siäl vrast Gull gull Soot lågar
 Lär wåga Sigh åstadh på Hafwets willa Wågar
 Vti en ihåhl Eel of råds för ingen Nödh
 Fast om Han neplig är en hand bred från sin Dödh.
 Man söker Guds of Gull igenom hwassa ståle
 Of mången hemtar thet o-twijsligt hoos Himn Håle
 Om någon wore wijs at Han thet kunde få
 Lell lemnar Euclio när Han mått här ifrå
 (Of weet ey hwem til tjänst) Alt Guds of Agodelar
 Hwar blinda Lyckan seen så underligh måd spelar
 At ther af afwunds Man then Han thet unna minst
 Of wårstan Dwan tidt undfår then största winst /

Han Siälff haer ingen tækt men tappes uthur Sinne
 Så snart Han är neersæukt Hans Namn är straks vhr minne
 När Andan sahr sin Roos; så är Rijkdom of Makt
 För vhan någon Dygd aff ingen Krafft of akt
 Men then som moot sin Gudh måd rätt sann-trogen dyrkan
 Sin skyldig plikt beteer seen genom Dygdens yrkan
 Förträmmer nästan sin / Ehens Roos kan stadigt stå
 Til Himmel Jord of Allt i förna klumpen gå.
 Den som man söker Lust / Leel / Glädie / Skratt of Löye
 Makt eller Rijkedom Han söker man sit nöye
 Hwad hugen hans är tåkt of fyller kräfvan tvål
 Men minst omburur Han at så En pryddan Siäl
 Igenom Konst of Dygd / Dy then som then besitter
 Beet huru lifwas bör / när Korste / Kalken bitter /
 Beet Han måd Talamodh at giodra honom söf
 Kan i all Dols-Storm luf som uhr Lyckans Skide
 Lee äth thet som en an'u Odugdig Menstia strækker /
 (När Guds hämn-mogne Straff Hans Sätvets agg öpvrækker
 Thet gånge hur' et will / måd / eller og emoot /
 Så taer Han först hoos Gudh / seen hoos förstånde boot.
 Beet Siälff at trösta Sigh / of androm til at råda /
 Kan ångst / förtret of harm / ja Siälffwa Döden ståda
 Måd Dgon vtan blund / i Frögd sin Anda gie /
 När andra roya måd förtviflan Ah! of We!
 En Dygdig kan ey dö / og när han längsen döder /
 Dy Dygden daglig dags å nyo åter söder
 Hans aldrig glöinde Namn / som trossar tidens hoot /
 Hwar Därar swimma bort måd Stielke / Bland of Root
 Then Sallig unge Man wi här för Dgon ståda /
 Kan genom Ahre-Frågd / Of all'i samat bebåda;
 Hur' öfver-Säll then är / som Odygds Laster flyr /
 Sit Wet måd Konster när / sin Siäl måd Dygder styr.

Jagh kunde måt alt skäl min Panna färre drifwa /
 Of en långt Ve-Dickt til hans Zimne skrifwa /
 Om mit för ringa weet / of tiden räckte til /
 Men Then som honom kiändt / weet hwad iagh säha wils /
 At Han Gudh of en Wän / haer älsat öfwer alla /
 War red: bogen när Han såg sin Mådbroor falla /
 At reeta Honom opp / en endast genom Råd /
 Men wthi wärke sälf / of börlig kärleks dädh.
 Om iagh Hans Konst-weet seen / of lärdom at berömma
 Migh undertogo / mått iagh efter Lärda / den ma /
 At thet Latinske Språk of Brestan i gemen /
 För honom lika swärt / at i Rom of Athen /
 Han utan någon Twist haad Borgar: Rätten wunnit /
 I Themis wijsheet måt en särdeles wetskap sunnit /
 Hwad Codex of Pandect: Authentic of Rubric,
 Hwad som Noueller war of hwad som mehr them lijk /
 Hwad Bartolus of Bald som Themis Tolkar / skrifwit /
 Of hwad Justinian för Lagh tillkänna gifwit /
 Haer Han til pricka twist / som Phœbus Foster: Sonn /
 At Then beträngde wist förwänte mycken moan /
 Om ey then grymma Dädh aff afwund Honom slagit /
 Aldeles från Of rächt / of thet igenom dragit
 Uthr mångens Hierta Suet / uhr mångens Hgon Gräat /
 At Högom war Han kiör / at Lågre war Han Sää
 Hen älskad ingen lust / som utaff odngd smala /
 Ey sökt Han Högheets Präl drestw Sirugheet til bala /
 I genem mildan hielp / at then som fattig war.
 Then som förswarelös fans / Then war Han för Förswar.
 Om Him lens Godheet ännu länger welat unna
 At Stockholm thenne Man / så hade Staden kunna
 Ut aff hans Idksamheet än n ången nytta-wänt /
 När Hoppet hastwer sigh nu måt hans Lifwstid ändt.

Dof effter som Hans død then Högste haer behagat /
Så trom og at Hans Hand / lær styrka hwad Hon swagat
Hæu gifw' Dø Enigheet som ån i wårlden boo /
Them Sörjandom liufw' Tröst / Then Døde Frögd of Dø

Allusio ad Nomen B. Defuncti.

*
I positis umbris * Phæbi splendore *Figura*
Clarior en claro * Sole perennis eris,

*
Vixisti, fixum nihil est; sed morte FIGRELI hic
Fixisti, & figent omnia ficta, pedem.

EPITAPHIUM

A cursu radians nunquam desistit * Apollo,
Hicq; moram, mirum! nectere fata jubent.

☉ Sol. unde FIGRELIUS
quasi figura Solis.



Alt Inte

vthi

Wärldens Förändring of Andning

Widh

Nu i Himmelen Hög Sahl.

Engl. May: h fordom Troo-Man/Råd/ of Sfwer: Marskalk

tempt Laghman öfwer Wärmeland /

Then Högh Wälborne Grefwes

Gref GABRIEL Örenstiernas /

etc. etc.

Kristprydde of Höghederlige Jordsättning

Com måd Högh förnehm: of Folckristt Lifföllie skedde i Stockholm

den 24. Maj Anno 1674.

ensaldelligen

öfwertänckt af

Tanatophilander.

¶ Et hwad i Wärlben är / är säfengheet / Alt Inte /

¶ Fast nogle fins som en i thetta Fall så sinte /

¶ De i sin Troo-lös Troo en annat kunna få /

¶ An at hwad synligt är ewärdeligh lär stå /

¶ Blåt en werel haer / som daglig dags ombyter /

¶ Saer bort hwad öfright syns / vndsätter hwad som tryter /

¶ At alt som skapt / vthi en ewig rundningz lopp

¶ Kringwältes / lijf wår Sool går neer och resor op:

¶ At en tings rättnan äth tbet andra födzlen giftwer

¶ Och såleds Döden Saer äth sielswa Lijfwe blifwer /

¶ Som Stagyriten lärdt all warelse består /

¶ At ingen ting begynt / at intet ända får /

Fast

Fast om thet til sin att syus ändras/ intet ända
 Men lijk en Eld aff Eld sigh altiidh låter tända /
 Omstiffter blott sin hy/ uthaff et ändidst Arff/
 Swart Uhr/hwar Månad/Dag/hwar Stund of Sgnehwarff
 Om någon sådant troor/så kan Jagh inte neka /
 At slukt omstiffte stier/Jagh sijn Naturen leka
 Mådh under-ändring/i alt hward man nästan sijn/
 Of at hward dörr/et slukt/dof ey thet samma blije
 Som thet tilförnde war: När Watnet vpåth klistwer
 Förändrad' vthi Wind aff Solen som thet drifwer
 Til Luftens medelrum / of thet aff Kiolden seen
 Förändras vthi Snö / och hwiitan Hagelsteen;
 Så faller thet aff tyngd full åter neer på Jorden /
 Blije Watten lijk som för/ Steen som aff Mull är worden
 Blije Mull/Mull åter Steen/aff Luft blije Elden tänd
 Of Eld aff Åstian blije i Wåder snart förwänd.
 Så kan hward Element sigh uhr sigh sålft förändra/
 Of aff sigh i sigh sålft: thet ingen man kan klandra/
 Thet synes daglig dags/så blifwer af et Diur/
 Et sårdels Maste slaag / alt effter hwards Natur/
 Of Maste kunna seen/måd setman Jorden giöda/
 At theraff Blomster/Gräs of Ögräs får sin gröda /
 Som åter haa sin Mast/then blaad of root förtär
 Of likwål af sin Död/ et annat lijk frambar.
 Man kan af Orrens Salt/ en Ort å nyo wäcka /
 At hoon uhr Åstian sin/ sigh åter låter kwäcka/
 Så snart hon i sit Glas/ en börlig wärma spör/
 Men när som wärman slyr/ förswinner hon of dörr.
 Bly haer sin minie, Ten arsenic, Koppar grönan/
 Of Järnet haer sin Kost/ ja sålftwa Silfwer stönan
 Förtärs af thes Latur, Gullmatmen hålles reen/
 Men haer på många sätt/ så wähl som annat meen/

Men sådant wil tagh nu til andra tider lämpna /
 Chimist of Alchimist weet sådant bäst at nämpna
 På hwad för wijs et blije vthi thet andra byt/
 Ell of så genom Konst af them görs någo nyt:
 Dot kan man slijkt omstijft en ewig Andring kalla /
 Taag Sool och Wårman bort / så lär of Grundsteen falla /
 På then slijkt lärdom måd heel swaga fötter står/
 Hwad wil blij när som Jord of Himlen sielf förgår?
 Wih them Gudh genom Nåd hær wyrdat at oplösa /
 I all wijhoos Förstånd of Troon i Hiertat hysa /
 Så si wij at alt thet som hær i Werlden är/
 Ifrån sin födzelstund sin dödh i lifwet bær.
 Man siir at Elden snart vthfloeknar som en nåres /
 At Watne som får stå / snart tioknar of förtåres /
 Jord som sin wåtsta mist / blier Stofft of Sohlegran/
 När Aol hwin of hwåler hwart åth drager han?
 Hwar blir han ändlig af? när Ort och Blomstren swinna/
 Kan man et sljkt ther af / men en thet samma finna.
 Hwad nu är / är en hwad för war / fast af sljkt slagh /
 Lijf dagen som i går war / en är daen i dagh.
 När något sedan en mehr dugse til at föda/
 (Som hwar ting haer sit Måhl of tijdh) som alt kan öda/
 Hwart taret då sin Wäg? Hwad gifwes hær för swar?
 At all ting blir oplöst til hwad som thet först war.
 Står thenna Grundwal fast / i Ewig wårdlyg sinnte
 Måst icke Werlden då måd tiden blij til Inne?
 Som vthaff inte giord / of så hög åldrig är
 At hennes Döde Dödh wist måste wara när.
 Man hörer Stö och Haas meer än som wahulligt brusar/
 Man hörer Wåder Guen med gromme Stormwåder susa?
 Åhrstijden håler en som fört sin wissa tijdh/
 Medh Hetan eller Frost / alt synes som med Strid

Til falleluta neer / of fram til ändan iila /
 Alt lif som trött uthaff sin möda / söka hrottla:
 Then trötte Accas som så länge Himlens last
 Haer burit / signar full of orkar en så fast.
 Een gödder After wil en mehra fructer bära /
 Of Bonden swettas mehr / at plöna'n än at skära /
 Siä i Diuren utan Weet / syns med förlängtand Pus
 Förlofning önska / från sin rådplan of Olust.
 Swart of et Element syns effter sin art twida /
 Swar at man dömma kan at the og twungne lidä:
 Skyn hotar med sit Fall at täckia Jordens Kund /
 Of Jorden höter måd sit sunkand ä h Afgrund.
 Swad elliest genom Konst är gjort at träska tiden
 Ar måstedels sin Koos som tiden skäl förlijden.
 Swar Nini Drottningz muur hwar är Mausolus graf?
 Swar Jovis Belät stoot i hwar Pharos som förtwat /
 I omräer n. ängen hiept: i hrem wil nu fuller dyrcka
 Dianen måd Wyrööl u hi th' Ephesers Korcka?
 Swars fins nu Rhodos Rees vthaf så mycken Malm /
 The är vthi sigh sidiff begraffne. Liff som Halm
 En tusan låga gier som lifn ät strax förwinuer /
 Så war of theas prääl / ther man en meh' a finner /
 Of näpelig ställe hwar som the tilförade statts
 Allenast haer af alt then äldste älder nätt /
 Egyptens Underwärl the hwasse Pyramider,
 Som in til thema Stund än träska forna tijder
 Them tiden tell så wähl som annat nederstielp
 Om Menstjors säfeng tid them y med undstödd hielp.
 At tiden Wäld of mact / Präl / Höghet / Wy: d' of Wro
 Måd alltidh hwasfan Tand som snabbast kan törtä: a /
 Rönns om ä: h fornas Sk: iff man minste witsord gier /
 Swar Lyckan en ophögt at stälp' en annan neer.

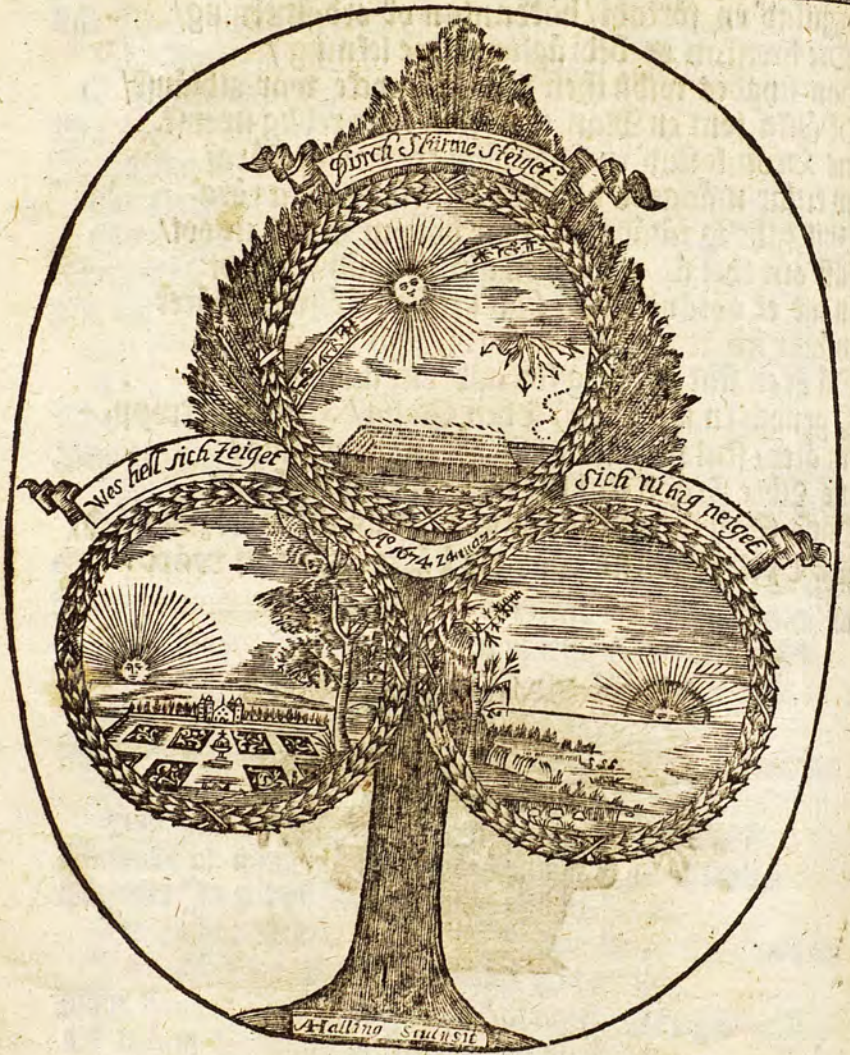
icke Allurs Mact långst krafflös of förgåten?
 En mehr än blot et Rampn/ lijt Persens prätl upåten.
 Haer icke Tidens rost långst frätet äggen uth
 På Alexanders Swärd / som then Konst-knutne Knut
 Phrygien oplöft? hwar är the Lager Kransar
 Som Cæsar haer förtient? är någon som mehr ansar
 Hans fordom stora wäld? Hans höga modh är dödt
 Seen som hans purpur i hans egen Blodh bleff blött.
 All thetas Präl of Præct/ of Mact/ är platt förswunnen/
 All som en gåller röst/ som hörs / of en blije funnen
 Lik tiden som nu är / i warelsen en ståar /
 Lik som en Skugge flyr / of lijt en dröm förgår.
 Hwar är nu Solons weet / hwar Cræsus stora Pångar /
 Hwar Archimedes Konst / hwar Crassus of hans drängar
 Hwar Ganymedes hwar Adonis detligheet?
 I Grafwen/ på hwar ort? then ingen mehra weet.
 Hvem wil så icke troo (of skåligt) at Alle Inte?
 At alt sin ända sect så snart som thet begynte /
 En hielper hårdheet Steen / en sinheet något Gull/
 En en Demant sit skijn: hwar mull är mått blij mull
 Om mullen ingen Ting. Wij som bland andra Diuren
 Om maskar krålla kring / måst Slatten äth Naturen
 Betala lijt som The. En hielper Adligt Blodh /
 En Rijkedom of Konst / en styrkia / weet of modh:
 Om här för ögon syns / hwar som Wij kunne lära /
 Om haff en dödan Kropp / hur uskel wärldsligh ära /
 Of hwar ther hänger wid / had' högheet Döden sträckt/
 Woor' inte themne Båhr med Sorge-swart beträckt.
 All at någon Släct i Werlden sigh kan lifa /
 Wid then Säll dödes Ut / så må en themna wika /
 För någon hwems thet är / som älst och Adlast fins.
 Of förstan ophofs-root aff uhrmins minne mins

Låt Rom the Bruter fritt of Fabier herdmuna /
 Låt Wärlben eh Metell of Scipioner glömma /
 Låt Cicero sit Ross / of Tacit hwad sigh bör
 Et Ureminne haas / som aldrig nansen bör:
 Wij kunn' i theme Släckt them allesammans wiisa /
 Ja sieltwa Rom haer förr måst rådas / of tell prisa /
 En Orenskiernas Rampn / of särdeles höga Weet
 Som han lät een Soldat of Stats Man haftwer teet:
 Then Adle Släkten bär thet Rampnet Orenskierna /
 För thetas Styrka skull / then The så hiertlig giärna
 Sit Fosterland bewist / som frids Männ uti Strid /
 Som Heltar aff högt modh måd föreshyn i fridh
 Then Sahla Sulle Kropp sou nu til Grafwen bäres /
 Hwis Lijf måd mongens Sucl of flyrand' Dgon äbres /
 Haer uti Krig of Frid / måd tid of allwar giordt /
 Hwad Orenskiernar pläg' of sådan Her e bort:
 Sit Fosterland så wadt mådh dädh / som Rådth at hielpa
 Måd Hand så wähl som Mun / hwad skadligt fans at sielpa
 För hwilket hwar of En som rättwis honom priff
 Then Fridie Majester all Konglig Rådth bewist.
 Hwad han i Drligh giort moot Fienden i Fälte /
 Måd hwad hög Rickligheet han mången Tjänst bestälte
 I Konunglige Hofw måd hwad för lifrig tid
 Han haer sin höga Tienst in til sin sidste Tidh
 För träd of altidh sölt sin Konungz gagn of nytta
 Fortiger Jag / doel lär otwiffligt tiden hetta
 En mehra lärban Hand / som kan hans Dygder rätt
 I äwighetens Book ingräftwa Witt til Witt.
 Min Fiäder är förswag / doel kan iagh inte tiga /
 Of uthan Ure roos of heders ord omstiga
 Then Salig' Herrens Dygd of Swenska Redlighheet /
 Som hata smucter ord / of hwad som falsk lött lett.

Han gillad' en förtabl/ baldantän of ord-snefning/
 En Dre-hwiskan en bedräglig råfwe lekning /
 Han fingdes widh then som för mycke war utblänst/
 Of älska som en Man then som war redlig swensk.
 Hans Dron löst ad' en sit Siälw-roos til at höra/
 Som titlar mångens hug/ of kan rätt hjärta röra:
 Slikt fabrlig sätångheet war honom i wårt emoot/
 Fast om thet är of blir en almen Håfwe-Soot:
 Mån lijt et optänd Ljus/ sigh off sigh siälswan näret:
 Of tånar lell en an/ för then thet sigh förtärer /
 Så at en stat ig Sorg för androm ändlig opp
 (I genom en säll död) Then Salig/ Herrens Kropp.
 Som äter / skal på nytt af Jorde-massar åtas/
 Hans Ubre Fråg skal lell bestå of en förgiåtas /
 Hans Siäl är nu hoos Gudh / ifrån all wårdzlig skåd /
 En Ögen-Sterna war ett bättre rum i wård!



At märka at näst efterföljande Sida blifwer et Emblem.



Handwritten text at the bottom of the page, including the word "Ber" on the right side.

Graf-Striften

Berechtigter Tugend-Ruhm/

Durch ein

Drei-Ständiges Sinnen-Bild

Auff

Des Hochsehligen

Ihrer Königl. Mayestet Weiland Rath und Ober-Marschalls/
wie auch Ober-Land Richters über Bermeland/

Des

Schwo/geborenen Grafen und Herrn

Herrn GABRIEL OXENSTJRN/

etc. etc.

Sehrgeliebten Gemahlin.

Der

Nu in Gott Sehligen

Weiland Hochwohl-geborenen Gräfin und Frauen

Frauen MARCA CHRISTIANA

Geborenen Gräfin von Levenstein und Scharffen Eck/etc.

Grabmahl/

Durch der Leidtragenden Tränen

gedr. von

TANATOPHILANDER.

Hr Nymphen diejer Meier Flut/
Laß durch Vernunft-gemischtes Lermen
Im fall Euch Liebe kan erwermen/
Erweisen ihre Flamm' und Gluth;
Laß diese Silberhelle Wellen/
Durch eurer sanfften Scuffzer Aeh/
Und durch der Pärl-zehren Bach/
Doch noch ein wenig höher schwellen!

Schlag

Schlagt mit gelinder Hand die Brust/
 Last mit halb unterbrochnem Lallen/
 Und wolberedtem Schweigen/schallen
 Des Herzens Schmerz und Unlusts Lust/
 Steubt auff die Goldgekrüllten Haare/
 Vor den beliebten Cypers-Staub/
 Nur Aschen von Cypressen Laub/
 Bey dieser Traur- und Todten Bahre.
 Ach schauet hie die taub und blind/
 So man würd auff Altaren ehren/
 Umb ewig ihren Ruhm zu mehren
 Wenn wir den Heiden gleich gefint.
 Weil Ihr/die/so man Ihr verglichen/
 (Und derer Wesen bloß ein Tant)
 In Majestet/ Zucht und Verstand/
 Minerva, Venus Juno wichen.
 Sie selbst hat weißlichst oft verlacht/
 Die Ruhm-Sucht falscher Eitelkeiten/
 So manche Seel zum Stolz verleiten/
 Und sie zu ihren Schclaven macht.
 Ihr Herz ist nie dadurch gewonnen/
 Sie war beständig wie das Goldt/
 Und wenn man sie vergleichen solt/
 So gleicht Sie best der Himmels Sonnen;
 Wie wenn dieselbe sich erst zeigt/
 Mit Ihren bundvermengten Stralen/
 Wenn Wald und Felder zubemahlen/
 Sie über unsern halb-kreis steigt/
 Den Augen giebt ein süß Ergehen/
 Und durch der güldnen Stralen Schein/
 So in der Pracht recht Göttlich sein/
 Vor armuth bringet ein entsetzen.

So blihte dieses Wunder-Bild/
 So schon die weitgeschränckte Gränzen
 Der Sterblichkeit / im frühen Länzen /
 Mit hoher Hoffnung angefüllt /
 In dem sie unter Ahnen zehlte /
 Den welchen schon vor langer Zeit /
 Zum Höchsten Haupt der Kristenheit /
 Das alte Teutsche Reich erwählte.

O! wie ist doch des Himmels Schluß
 So gar und ganz nicht zu ergründen?
 Wer will doch wol die Ursach finnen?
 Warum ein Frommer leiden muß /
 Ein Schalck geneit der höchsten Ehre:
 So muß / auch Sie ihr Vaterland /
 Oh den Ihr noch die Welt bekant /
 Verlassen / wegen Christi Lehre.

Gleich aber wie der Sonnen Licht /
 Mit Wolcken offerst wird bedeckt /
 Ja gar in schwarzen dampf versteckt /
 Doch heller durch den Nebel bricht /
 Was i. d. isch wieder zu erquickten:
 So ließ des Allerhöchsten Schutz /
 Trotz aller schwarzen Feinde trutz /
 Sie im betrübnis nicht ersticken.

Das kluge Welschland war der Ort /
 Wo diese Sonn die Sonn' erst sahe /
 So durch des Schicksels trieb geschabe /
 Zum Vorspiels Merck-mahl / daß sie dort /
 Sich bloß im Auffgang sollte zeigen /
 Bald aber durch des Himmels Macht /
 Gleich eine Sonn die Mitternacht
 Mit vollen Strahlen übersteigen.

Drumb folgte sie des Himmels Rath/
 Wenn Blitz vermischet mit Donner-Knallen/
 Den Erd-Kreis drohten anzufallen/
 Sieng immer ihren Tugend Pfadt:
 Kunt gleich der Sturm den Schein vertunken/
 Brach dennoch durch der Trübsahl Nacht/
 Ihr Tugend-Glanz in heller Pracht/
 Der Sonnen gleich / mit doppel-Sunckeln.
 Es war Ihr stetes Augenmærel/
 Des Höchsten Ehr und Nächsten Nutzen/
 Dofft allem Unglücks Trüben / trüben/
 Auff Schmeichel-Wort und Heuchel-Wærel
 War Ihr Gemüth nicht abespizet /
 Drumb hatt' auch was vom Himmel stammt/
 Und was die Tugend auffgeammt /
 Kein Schweflicht Erdenrauch beschmizet.
 Ich hemme hie der Feder Lauff /
 Und will den Mund mit schweigen ehren/
 So Svaden kunte reden lehren /
 Mein unvermögen rufft / halt auff!
 Vernunft hat mir es selbst erzehlet /
 Das nichts an Vollkommenheit /
 Als einzig die unsterblichkeit
 Ihr hie im Leben hat gefehlet.
 Ach aber! Jammer / jammer Ach!
 Sie / ist dahin / Sie ist verblichen /
 Und wie ein Sonnenlauff verstrichen /
 Bier sehen Ihr betrübet nach!
 Sie ist dahin / Sie ist verschwunden /
 Folgt dem den Sie vor ihre Sonn
 Hielt / wie Dian' Endimion
 Mit em Sie ewig ist verbunden.

Kommt wecht die Zahn an diesem Sarg/
Ihr Hasserinnen Edler Jugend/
Und falsche Leibwach' aller Tugend/
Neid/ Mißgunst und was noch mehr arg
Hier wird eur Spiel euch nicht gelingen/
Ob gleich du blauer Neid viel kanst/
So wird hier hie doch Zahn und wanst/
Von deinem eignen Safft zerspringen;
Die wahre Hoffnung so nicht treugt/
Verspricht es werde woll gelingen/
Und dieser Phoenix Sich verjüngen/
Auß Ihrer Asch: daß wir erfreut
Noch sehn/ wie (zwar nicht nach den Namen)
Sie durch der Erben klugen Wiß/
Behalten wird den Ehren/Siß
Umb ewig Tugend zu besamen.
Ihr aber die ihr übrig seit/
Und diesen hohen Traurgevränge/
Zu ehren folgt/ in langer länge
Betrachtet Eure Sterblichkeit:
Was hell sich zeigt und schnelle Reiget
An Glanz der Sonnen übergeht/
Fällt wens am allerbesten steht
Wie diese Sonn Sich ruhig neiget.

Esteröllande Graf Skrift sinnes utan Titul.

Was sind diese Zeiten?
 Die uns schnur-recht leiten
 Nach der duncklen Gruffe/
 Und eh wirs eins glauben
 Durch den Todt weg rauben
 Wenn der Himmel rufft/
 Führen uns ins Grab hinein
 Da wir seyn und auch nicht seyn.
 Es sind eitle Stunden
 Die so bald verschwunden
 Als sie angehebt/
 Wir sind hingerissen
 Ehe wir recht wissen
 Ob wir eins gelebt/
 Denn die Zeit verfleußt behend /
 Unser Anfang ist das End.
 Alles was wir sehen
 Muß wie Wind vergehen /
 Alles eilet fort /
 Alles muß verderben /
 Was Geburt hat sterben
 Durch der Zeiten Mord /
 Ja die Zeit selbst / wie ihr seht /
 Alle Augenblick vergeht.
 Rosen und Narcissen /
 Tulipanen missen
 Ihren bundten Rock
 Jährlich / und verwelcken
 Wie die schönen Nelcken /
 Beides Stiel und Stock
 Ob man sich gleich hoch bemühe
 Sterben / wan sie ausgeblüht

Schaut die hohen Eichen /
 Den an feste weichen
 Bäume / Tann und Ficht /
 Faulen / eh mans meinet /
 Obs gleich langsam scheint
 Lauren sie doch nicht /
 Felder / Gärten / Wief und Wald
 Sterben schleunig / langsam / bald.
 Seht der Berge Rippen /
 Felsen / Stein und Klippen /
 Die sonst iber meint
 Das sie ewig wahren /
 Kan die Zeit verzehren
 Das unmöglich scheint /
 Sind dennoch der zeiten Raub /
 Werden Sand / Gries / Erd und Staub.
 Wo sind Babels Mauren?
 Sit auch können tauren
 Rhodis grosser Rieff?
 Wo ist nu geblieben
 Was man hoch beschrleben
 Und Welt-Wunder hieß?
 Sind die sieben nicht schon fort?
 Nichts mehr übrig kaum der Ohrs.
 Denckt ihr Menschen-Kinder!
 Keins verschwind't geschwind
 Als recht eben wir /
 Eh wir noch beginnen
 Müssen wir von hinne
 Zu des Grabes Thür /
 Wenn wir kaum entgriffet seyn
 Müssen wir zum Grab hinein.

Schreibt man von der Krähe
 Daß ihr Leben zähe /
 Daß der Hirsch zuletzt
 Stirbt von allen Thieren /
 Kan man dennoch spühren
 Daß der Todt ihn heßt /
 Und demselben nie entrant /
 Hätt er gleich des Großen Band:
 Was sind schöne Wangen?
 Was ist Ehr und Prangen?
 Was ist Gold und Geld?
 Alles muß verschwinden /
 Alles bleibt dahinden
 In der langen Welt /
 Sie muß selbst/sampt ihren Scheitel
 In ein Grab und Nichts hinein.
 Kan denn Nichts auff Erden
 Nicht gefunden werden
 Das beständig bleibt?
 Nichts! als nur die Jugend/
 Die der Nach:Welt Jugend
 An die Sternen schreibt /
 Jugend/Jugend die besteht
 Bisß dieß Alle All vergeht.
 Und wann dieß vergangen /
 Werden ewig prangen
 Nach der Eitelkeit
 Frommer Menschen Seelen/
 Die kein Todt kan kwälen
 Von der Welt befreyt/
 Frey von Sorgē/Neid und Spott/
 In den Himmel / ihrem GOtt.
 Drumb

Drumb legt eure Tränen
Sampt dem Herzens Sehnen
Mit ins Grabes Gruft/
Ihr die ihr betrübet
Herren Lühan liebet
Ruffet/wünschet/rufft
Lebe himmels-Freuden voll!
Lebe liebste Seele Woll!
Sein Ruhm kan nie sterben
In der welt/weil Erben
Seinen Tugend-Pfad
Wie sie thun/betretten/
Laster aus zu gäten
Wie er selber that/
Herren Lühaus Tugend stirbt
Nimmer/wann der Leib verdirbt.
Er ist hin gefliegen
Durch sein Tugend-Siegen
Über Stern und Sonn/
Da er völlig schmecket
(Was uns ist verdeckt)
Ohne Weh/die Wonn;
Wo sein kluger Tugend-Geist
Nichts als Himmels-Manna speist.
Wozu hilft das Lächeln
Und das Seufft- und Lächeln?
Diese Tränen-Flut
Solt ihr billig spahren/
Weil ihr mit den Jahren
Zu dem höchsten Gut/
Wo Herr Lühan selig ist/
Auch zu kommen hoffennüst.

Swax

Zwar sein Angedencken
Wird euch billich kräncken /
Doch nicht euch allein:
Arme / Witwen / Weyßen
Die er pflag zu speissen
Die laßt traurig seyn!
Ihnen ihnen ist entwandt
Seiner milden Vater-Handt.
Herz-betrübte Seelen
Lasset euer Kwälen /
Und die Kummer Noth
Der ihr euch ergebet /
Dencket das Er lebet
Ist todt doch nicht todt
Über Sonn und Firmament
Auch im Tode sonder End.

Klage Kijm /

Dfwer

Ehen nu Sahlige /

Fordom Arbom / Wälackead' of Wälförständige /

Herr J. A. V. V. Brandberg /

Wälförnehm Kidp of Handelsmans i thenna

Kongl. Hufvud Staden /

Omogne Döb :

Widh

Hans Kristhederlamme Jordfätning / som skede

i Stockholm den 11. Augusti, Anno 1674.

Satte

Äf een

Wälwillig Wän.

Kwaal

Grav-Skrifter.



Baal/ Angslan / Sorg of Jämmer/
 Som föder all Lust/
 All Frögd of Gamman hämmer/
 Uthkryster mången Pust/
 Uthtrycker salta Tårar
 Thin rätta Geuckt of Frö/
 Of drager bleka Fårar
 På Ridders hvitan End:
 Kom hielp migh at Jagh klagar
 Aff hierta / som sigh böör!
 Then som i bästa Dagar
 Sit affskedh taer of döör
 Uti sin bästa Blomma/
 Sin Alders Middags Tidh/
 Sj så kan Döden komma/
 När wij som trygst i Frjdh.

Ah! ah! Han måste dö när han som lustwast grodde/
 Ah! ah! kärlekens hus hwar sielstoa samian bodde/
 Förstöres nu i grund / för löyie höres gråt/
 För Lust of Glädie Pust / för wiffor Klage-Låt.
 All Frögd är nu sin Kocs / of wäntas aff mäd Tårar/
 Du Döden dräper en / of mehr än hundra sårar/
 Hans Lia skär i tu thet Band / som Astrild knöt
 Han bryter thet förbund / som Dygd of Kärleek slöt
 Hwem är så hård aff Sinne
 Then inte gråta kan?
 När han sigh draer til minne /
 Then Saligh-sälle Mann;
 Medh hwad för ärligh Handel
 Han hwar of en bemött/
 Hur' ärligh all hans Wandel/
 Of hans omgånge sött.
 Wij listw' uthi the Tider
 Hwar Slife finnes få
 Hwar Orättwifsan rider/
 Rättwifsan knapt får gå/
 Hwar både Sinn' of fastwa
 Wälsigneth' är aff Gudh!
 Fast om the handlat hastwa
 Emest hans sunde Budh.

Do

Here

Graf: Skriften.

Herr Brandbärg war opriftigh
 I giärning som i Ord/
 I alla Ting försiktigh/
 Fast Kroppen war aff Jord
 Så spordes Himlens gåfwoor
 Tell / i hans rena Siäl
 När han illwunne häfwoor
 Ey dyrka lijt en Träl.
 Han handla medh sin Nästa
 Så / som Gudh haer befalt/
 Uthtydde til thet bästa
 Hans sehl / of fram för alt/
 Lät han then hielp behöfde
 Ey Sörgse från sigh gå/
 Seen som han skäligt profwoor
 Hwad honom geck uppå.

Sans Himmel älskand Siäl / hans anda war upptänder
 Vt aff Guds kärlecks Lid / ifrån fåfångio wänder
 Dy lät han urhan Trug sigh leda 't aff Guds Hand
 Hans Nerta låga lust / altidh mäd heig **BRÄRD.**
BRÄG som sit Hufwad höge i lufft at flyna sträcka
 Kan ingen blåst ell' Storm ey sielfwa Thorowigg sträcka
 Så stog Herr Brandberg fast i Olycks Storm of Tid
 Dara Himlen Aelas-lijt på axlen til sin Dödh.

Uthi hans Sång war kärleek /
 Som styrdes uthaff blygd
 Of war en ähta Åhr-leek /
 Som grundades på Dugd.
 Ey älska någon lättia /
 Ell' en olustig Lust /
 Som södes utaf lättia
 Of afflar Sorg of Pust.
 Hans Rampn haer thet Berömmet
 At han heel swijelös war /
 Of et sant efterdömmet /
 För en godh ährligh Kar /
 Säll then som thetta winner /
 När han från Werlden skils /
 Hans Fröad då ey försvinner /
 Hans Siäl sahr inte wils.

Graf=Skriſter.

Hvem vil tå intet åra
 Hans Lijf medh någon Tårar
 Of aff then Döda låra /
 Ut alt then Wågen går/
 Hvem will då ey bedröfwat?
 När han the fromma ſijr/
 Egenom Döden röfwat/
 Hwar Argheet ſtadigt blir.
 När luſtwe Noſer riſtwes/
 Så bliſwer Törne kwart/
 Så ſwinner gät / of triftwes
 Hwad ſom aff ondän art/
 Dy bör man billigt klaga
 Hær Brandbårgs fnara Dö
 Ney! dy Gudh tåcktes taga
 Hans Siäl uthur all Nödh.

WEn J förr ålſkade / nu högst bedröfwde Anſiä/
 Låt ey för mycken Grät of Tårar aldels dränka
 Zer Troo of Hopp til Gudh / ſom tog Zer Klärſtas Siäl/
 Betänken at Gudh ey giör annat än ſom wäll
 Jagh nekar ey thet til / at icke thet hårt ſwårder
 När twänne Hiertan ſkil / of at ens Siäl då liden
 Then aldre grymſte Kwaal / men när thet öſwerſtåte
 Bör man wäl förria / dock lell (ſom en Kriſt) måd mått.

Dy torken edra Tårar
 Från edra Kinner aff /
 Of laggen hwad Zer ſårar /
 Måd Lijke 'ti en Graaff:
 Låt'n Eder thet behaga
 Hwad ſom then Högte giort /
 Han lär all Ting ſå laga
 Ut hans Klärleek blir ſpord
 Miſsumnen intet frögden
 Then ſåke Siälen haat /
 Hoos Gudh i Himmels Högden /
 Dy han blir Eert förſwaar /
 Wil lindra all Eder Pina /
 Of eſfter mulin Höft /
 Frögde= Sloen låta ſina /
 Til Eder ymnog Tröſt.

En kónskande Klag-Rim

När

Hans Hög-Bref: Excell: Herr Riks Chanceliers
fordom Hof Predicant/

Den Högåreborne / Högaktad of Högårde Herrn

Herr **BURGE LARSSON**

Philosoph: Magister,

Sig til sit Hem at Wermeland of Carlstad på Resan begaf
I högste Hastigheet opsatte

at

Hans williefärdigste Wän

LUCIDOR den Dylfliche /

Stockholmden 11. Januar. 1671.

Så wil min wäna Wän nu aldels från oss reesa
Of lemna Stockholms Stad ei liten Blygd of neesa
För det han kunde ei behålla Eder kwar /
Ser som af Lå-dom / Dygd of Lefnad rosad war.

De Högste af wårt Land of Riksens störste Stoder /
Wår Unga Konung sielf / jempt Hans of Riksens Moder
(Wår Drottning menar jag) de hölle Ser rått kiär
Of hwar man önskad at I wille blifwa här.

De Unga Adels-Män som Ser / I dem / förkåta
De sörja Eder hårt / fast det dem ei kan båta;
Frur / Jomfrur / Kwinnor / Mör / ja Sumnor / Kierngar wiff

De sulka / klaga sig of gråta hwad de mist;
Allt hwad som högt of lågt / de Gamla med de Unga
Dem I med lärdom / Straff / förman- of tröst-ris Tunga
Så tidt hugswalat ha / de gi Ser tusen Rooff
Of weta först hwad de mist seen I drog sin Rooff /

Jag själf beklagar mig / när mig i hugen rinner
 Eert snabba Rumme / när allenast iag påminner
 I hwad för hastigheet of mehr än stakkot Tijd
 Eert wettiga Förstånd igenom flittig Tid
 De Britters Språk haer lärt / så at det mig hårt kränker
 At sådan nyttig Man för Stockholm / Sinnet lenker
 Til Lande / of wil der uti en liten Stad
 Förakta Husud-Staen / of heller wara glad
 Med ringa Folt / än här hoos höga Herrar listwa;
 Man om iag sumar rätt så mått iag Eer rätt gifwa
 At I sly måst I kun of ei mehr kommer när
 Det Rum / hwar Fromheet of Gudsfruktan biltog är.
 Tell giör I intet rätt / I kundemed prädika
 Dem lära som I gjort / at de måst endlig wilka
 Från Bahnan som är ond; Nu I är herifrå
 Lär onde bli som förr (Gud låt ei sanning spå)
 Det tror iag utan twijf at himlen så behagar
 Of at hans willia Eer alt efter willian lagar /
 Dy elliest kan iagh ei si / hwi I haten det
 Hwad Eder älskat haer / ei weta rätt hwarmed
 Eer Stockholm gjort emot / I wor ju älsk of ährt
 Af allom / I har haft hwad Hiertat Eert begiärat /
 I bodd uti Palaz, I sil Eer kräslig Maat
 Med Herrar öfwer bord / är utur Sölsfwer Saat /
 Eer brast ei någon Ting / ey Böcker / stidna Kläder /
 Ei Pengar; (som ei Eer men gierhug-buten gläder)
 Alt stog til Eder Dienst / tell har I ei behag
 At blifwa ti Stockholm / men giir det alt god Dag
 Of reeser på en Tid då kulit Nordan-Wäder
 Tråk Lapmud / Warg of Räf / tråk Mård of Loostins Kläder
 Kan kyla Hand of Foot; Nu Lusten vhr med Snö
 Som kläder Jorden hwi at söra själf sin Dö /

In alt är i sin Graf / Tulpener of Marziffer /
 Lilla Nellik of Rosor med dem mången Mod elsk Lyfver
 At saluad / wishnad bort / ei bär nu något Trå /
 Ei paras någon Fogl / ei löper något Få /
 Ei leker någon Fisk / alt är nu kallt of kulit /
 Alt utan F. ögd of Lust / alt trumpit illa wulit /
 Neptunus hafwer stälk / jämppt mången Flod of Wä
 Of alla Strömar ha nu dragit Harnist på /
 Båt / Gytia / Dy / Moras har Riöld of kalla Winter /
 Med Broar öfwer lagt / som fasta lif som Rinter
 Ei hörs i Skog of Mark de glade Herdars Röst /
 En Rakelung of Spiis är nu den bästa Tröst /
 Likwäl så dra J bårt of rådz slät innet Riölden /
 Jag tror Cert triska Mod kan tiåna Eer för Riölden
 At dämpa hwad som Dnd / doct har jagh ei förskat
 Hwad Orsak J mått ha at byta Dnd för Gott;
 Men hålt / hwad är det der? hwein niuper mig i Dra?
 Mig tykkes at jag här en siungand Röst får höra.

DEn som älskas / of ei har
 Denhan stälfwer tiår kan hålla /
 Tråsh hwad smekker orden trålla /
 Kan ei långt blifwa kvar
 Hwar som hon owillige blifwer /
 Hwar of en är såleds fatt /
 At hans Hierta stedye lifwer
 Der / hwar som han haer sin Skatt.
 Den som Eld har i sin Barm
 Höfwer ei at rådz för Riölden /
 Astrilds Blås är god til Riölden
 At ei Frost kan giöra Harm;

Den som brinner liusan låga
 Of har Hierta fult med Gld /
 Kan sig friskt i Wintern wåga
 Of förakta Jis of End.
 Dy må ingen undra på
 At Herr Carlberg från of wifker /
 Of så skynt at Wermland sicker
 Hwad of Wintern giära må?
 Dy fast Kroppen litet ryser /
 At hans Hierta doct i brand /
 Hwilket ei hoos elden fryser
 Dy det är i Wermland.

Surrar ingen lufflig Wäst
 Med et swa'kad Sömar-Wäder/
 Fast igenom Rese-Kläder
 Wädret står med Nordan-bläst
 Kan Er hopp till öfwerwinna/
 Länk hur lär den dag bli söf
 När I Er lär (fast I brinna)
 Werma i Er Riärstas sköde.
 Resen lufflig/resen fort/
 Himlen Eder wäl bewahra
 För alt Ond of allköns sakra/
 Til I kommen til den Ort

Hwar som Eder Hierta hwilar/
 Med et annat sammanfast
 Genom gylne Riärlets-Pilar
 Of så hwad I önska måst.
 Gudh wälsingn Seri Nione-lag/
 Eder Wisthuus/edra Bullar/
 Gi Carlbergen hoop Karthullar/
 Lät Er lifwa mången Dag
 Til I blifwen trött at lifwa
 Of i Grafwen gå til Roo/
 Då will Gud Er nådigt gifwa
 Himlen för et ewige hoo.

Bröllops-Skrift hwartil ingen Titul.

Berg Råars eller Nymphers Chor.

Nim säjen Nymphes kring Mälare-Strömmen
 Hwad för et Gädte. Speel of Frögde. Sång
 Höres alt rundt omkring I Nymphes demmen
 Hwatt ut sig ärnar alla Gudars Gång/
 Som allesamman/
 Med sädste Gamman
 Of Lust / si the Sacyrers Bolle. Spräng!

2.
 Alt sje man hwad man sje at det sig gläder/
 Fast om det löper Ahrensens Tijd emot;
 Nu gifwer Himlen här mehr luffligt Wäder/
 Stijn hastwer härtil ond hast af Niagn-Coot/
 Alt måln fördrifwer
 Of Himlen gifwer/
 För hwad han sargat/ äter Läse-Boof.

3.
 Mån hwad är Orsak til at det så hånber?
 Hwad för en Under-makt som lagar så?
 Hvem är som all vår Sörg of Lust wänder?
 Som Wij alt hårtil haa måst undergå /
 För rätt of wisa
 Kunn wij ei gisa /
 Om wij det et igenom Ser förstå.

4.
 Wij si wäl at siälwår Målare flyter
 Med mehra Ljuslighet of stillan Flod /
 Wij mårt' at of ei / som för! Glädje tryter
 At wij i kulna Watne så Eids-Mod:
 Mån den of tänner
 Of of så bränner
 Ur kiänd / mån måste lijkwäl wara god.

5.
 Zell måste wij med god skäl of förundra
 Hwad som i Dag bring Målaren lär bli /
 Efter som Jupiter nyss wänstert dumbra /
 Of wij å denna Dag fulkomligt si
 Hur alla Sudar
 Mercur sambudar
 Of ingen / än Erionis, lemnar frj.

6.
 Wilan! i fall at wij rättligen höra
 Så hörs i wädbret en rätt gudlig Röst /
 Of huru Muserne liust stränger röra;
 O! sköne Sommar-Wäer i söfsta höst /
 Wist boor när handen
 Wid Målar-stranden
 Den / hwilken Himlen tillför Hiertans Tröst.

7.
 Wist är'et Afte / för osäll nu sälla!
 Som ännu gråter Signil-lillas Död /
 Igenom Habors Kristal-klare Källa
 Nu kan utseffa Signil till buhrs Blöd
 Of hwad som sårar /
 Sorg eller Tårar
 Aftrå / of gi then bästa Tröst i Nödd.

Målare Nymphers Chor.

1.
Nymphes som i Watne boo
 Er Glädie bör så wäl som wår nu groo /
 Förds at I / som wij / för sant of wist
 Igen så / hwad som wij i fiol ha mist.

2.
 Nu haa wij fram för andra mon /
 Seen som sin boning bygger Themis Son
 Uppå wår dastlig grönstund sköna Land /
 Of I / I Nymphes wid Er lustig Strand.

3.
 Nu lär' wij begge ti god Noo
 Of glädia / hwar uti sit eget boo /
 Nu wår Gudinna / som här omkring råår /
 Råtrådighetens Son til maka sår.

4.
 Du frögdas alla Gudars hoop
 Of all Gudinnor gifwa Glädie-roop /
 Sij hwar som / framför alla deras trop
 Gud Hymen Brude-Faklan tänder op.

P p

s. Etåll

5.

Stålf Jupiter vill gi dem Friid /
 Afwårja Ond of Olyke-Twist of Strid /
 De andra Gudar / hwar för sig / består
 Hwad nyttigt of så künftigt åt dem är.

6.

Lucina lofwar detta Bar
 At Themis Son åt Ubre skal bli Jar
 Of Venus en ung Astrild håra fram /
 Om ei / en liten Venus i sin sam.

7.

Dy låten of lijt andra nu
 Lybönska både Brudgum of så Bru?
 Den högste Himmel signe bägge två!
 At de stålf-önstligt gott med fyllan så.

8.

Nu ha wij Eder asbels teet
 I Målar-Nymphor, hwad som seer of skeete /
 Dy will wij / när som Solen mist sin Glans /
 Med Eder tråda fram i Spel of Dans.

Efftersom följande Sam-Taal af Authorn för des
 tidiga Dddy-Fall skull ey haer kunnat utarbetas och full kom-
 mas; ty haer en ann Persohn detsamma i Hastighet igenom
 seet / här och där förändrat / och af sitt något därtill lagt.

Et

ett Samtal
emellan
ANNA och PHILLIS
om een Möds Plikt.

Inledning.

Phillis i sin Ungdoms Vår
Och uti sina grönskand Åhr
Frammodig/långt från Sorg och Pust
Ejll ållfog hade största Lust/
Doch af Inbilning obetänkt/
Från rätta Vägen willad lenkt;
Som Anna, som mehr mogen war
Af Bet/och på sin Tid akt taer/
Förty at hon tillförnde siet/
At Phillis lefvode något fritt/
När som hon såg som bäst si Kam/
Eå stälte hon allan Fahra fram/
Som måsten Jungfru hånda plår/
Den altfdr mykt Mansfolks liår/
Om altid teep' och åhlas will/

Och håller Pår och Pårvel gill.
Hår knorrar Phillis tvert emot;
Men Anna gifwer henne boot.
Jag/som ey långt ifrån dem war/
Doch hörde hwad det lufwa Paar
Ejll stiftes härom stälte fram/
Beslde strax utaf deras Glam
I Sinne-Målning genom ditt
At wisa hwad een Jungfrus Plikt.
Men I som willen Nyttan haå
Af hwad i läsen här å Ra
Sökn inte föfångt uthwågs-Swaat
Af någon Ting/som Eåning spaar:
Hwad Phillis säger år full måst
Gott/men hwad Anna säger bäst.

Phillis.

Non nisi nupta viget.

Alig såg i stoftes på et Taat
Ewa Dufwor luterå lufst i maat/
Eå at jag/når jag från dem get/
Om Kårlck söte Tankar fekt.

Su/ tänkte jag/ hvem taer i akt
Hur som den Högstes Under-Makt
Eilsamman parar alla Diur/
Hwar stätt-wis essier sin Natur!

All gilliar / och sin Kiärleek teer /
 Och giftes effter sli Maneer.
 Et Palmträ förger snart sagt bore /
 Sin Ungdom / wishuar / och blier tort /
 Det gifwer ingen lüftlig luft /
 Därpå fins hwarken Frögd ell Frukt
 Till des at det et annat får
 Som lik des Maata hoof et står /
 Då får Trät / så til säija / Mood /
 Och gifwer Frukt med Siverlood.
 Ur Kiärleek däruti så starck /
 Och genomränger Trä och Bark /
 Om alt sig parar med sin Art /
 Hwi skal då Menstian et bli paart?
 Om Biörn of Leijon Kiärleek haa /
 Hur will een Jungfru den förtaa?

2.

Anna.

Infectum petitur, piget peracti.
 Jag är ei med eert Laal tillfredy /
 Ty är wist wed eer Möddom ledy;
 Ty efter det jag dömma kan /
 Så lystet eer full med haa Man.
 Men tronit at all Frögd och Lust
 I Mans Sködt fins förutan Pust?
 Och at med Blomm och Rosor röd
 Den äkta Säng är öfwerströd?
 Ach nej det går et såleds till /
 Om någon man rätt märka will.
 All aktas högt hwad man ärrar /
 Och skattas til des man et får /
 Då är t som inte; ty man weet /

När Nöje sökes fins förreec.
 De gamble höllo utan Twist
 Ut Alka: Ständ een Niåla list /
 Rätt som det faller i ens Sim /
 All hwad som utom är will in;
 Men sedan strar med säfenge Prus
 Will hwad som in är åter uth.
 En sticka / som står än i knorr /
 Och neplig haatom Dron torr /
 Angst-suckar både Dag och Nat
 Hur hon må få en Man snart fatt;
 Men mången / ach! en Man haer fatt
 Som seen sig haatom Drat klätt.

3.

Phillis.

Innupta moerori nuptic.

Ach tigen! det är lapperij;
 Ty bättre gifte / än wara stit.
 Hwen giftes et? hwen blifwer Nit?
 Som icki heller wille dö?
 En Möddom är een Borda tung /
 Ödråglig för den som är ung.
 Sidst såg iag Under några Paar
 Uppå en Herrgåhl / hwar iagh war
 De summo på ett liten Nå /
 Jag slog och skädde däruppå;
 Men Fogden sade: Märken rätt!
 At de är honar alla slätt.
 Ty de summi intet i en Hoop
 Ty hörd man något Frögde Noop
 Hwar dreefheelt stilla för sig kring
 Och sködet de andra ingenting.

Men hören / hur det sedan get :
 Så snart som Andren Synen sek
 På en Andraf / som satt sig neer
 Ylån / då teeg ej någon mehr /
 En sidt där någon mehr omkring;
 De sidt om Andraf en Ring /
 De flakfa / plaska fram och baak /
 De ropa med et kwarrand kwaal /
 De doppa / och de twesta sig /
 Hwar syntes sätta : Kom till mig.
 Jag sith / när Jaer min reser hårt /
 Blier Tiden lång / som förr war kårt ;
 Min Moer är sorgwnt / en hålls Syr /
 Wår Piga spinner / eller syr /
 Wår Korsteen will en då draa Rööf /
 Ej kennes Steekluft i wårt Rööf /
 Tron fritt / iag talar utan slård /
 Allt huse förger utan Wård :
 Ty intet Boö säll wara kan /
 Hwar Kwinsolk är / och ingen Man.

4.

Anna.

De Vincula flammis.

Haten / det iag aldrig meent /
 Wårt Stånd / som lufft / som
 frit / som reent ;
 Men om Tendeligen will /
 Inträda i det stora Gill /
 Förn J gå sta betänkn Eer wål /
 Eijn till / at J med wettigt Skial
 Kätsinnelig förtaga weet
 Eer Kalfwe / Kärleks Kialingheet /

Uch tåma med god Skick eer Brand
 Luff som Lumbindarn med et Band
 Af Jern sin Eld / så lågan må
 Ej alt för långt på Sidan slå ;
 Eert Huswud folgen ej för brätt /
 Hwad hastigt. skeer blier sellant gott.
 Om någon Brand i Hiertat boor /
 Optäcken den för eder Moer /
 Så talar hon därom med Jaer /
 Den för eer Wålsförd Omsorg draer.
 Han / om J kunnen hafwa Namn
 För Hustru / föhr eer wål i hamne
 Ty honom bödr / och ingen an
 Sig wallia Måg / och Eder Man.

5.

Phillis.

Indice, non sonitu.

Eert Råd det semmer ej min blygd /
 Och / som mig tyckes / Jungfru
 Dugd.

När som man råkar uti Glam
 Det Orde giffas nämna fram /
 Estrax ródna wij liksom en Blödd /
 Ty Blygsamheten ! gör oss rödd.
 Hwem är så diarf / som sätta kan /
 Fort Moer / sith hit / iag will haad Man?
 Hwad Jungfrur plågar är et Kwaal /
 Som will förstås förutan Taal.
 Ty fast et Uhrwärdt inte slår /
 När Wisaren allenast går /
 Så kan man lell den hela Dag
 Förstå hwar Tima utan Slag.

Så snart een Flieka blier så stoor /
 At hon är lemmhögd med sin Moer /
 Och hon kan utan hinder draa
 Moers Riortil eller Kassika /
 Ell när een modig Piga får
 Tri sex uti sin Alders Uhr /
 Föräldrar / märket då förwist /
 At hon haer Feel förutan brist /
 Och fast hon tiger / någon bräck.
 At hon är lustig / ståt / och täck /
 At hon är modig i sin Gång /
 Och älskar en luf Alstogs Sång /
 At hon upbeenar nett sit hår /
 Och lagar / at alt artigt står /
 Band / Kruga / Ruyning / Arme-
 kruus /

Förn som hon går utur sit Huus /
 Ur Märken / märken Moer och Faer /
 At hon Eld uti Hiertaf haer.
 En Mangill Piga tänker fring /
 Fast om hon säger ingenting.
 Trö fritt / hon haer af Sorg sin Deel /
 Fast hon haer alt / lell haer et Feel.

6.

Colonia aliò ducenda.

Dräldrar märken / när i see /
 At äfwarmälte Lecken see /
 Och gidren hwad som eder bör ;
 Dlyktan bidar för eer Döör.
 När som en Wijnstofs unga Green
 Kan föda sig sielf utan Meen /
 Då bör han stillias från sin Dre
 Och på en an Plas flyttas fore ;

En får han mera Num och land /
 Så widgas han uth effter hand.
 Ach! at min Fader wor så kloot
 At hielpa mig ifrån mit Dof!
 Skilt och omplantat tiänligst är ;
 At bli försatt jag mest begiär.
 Min Ungdom örllykt skulle då
 Långt utspred full med Blomster stå
 Då skulle man ok snart få sij /
 At utaf een två kunna bli.
 Men effter Faer min det ei weet /
 Och will ej hela mit Förtreet /
 Så tröts mig utan längre Trug
 Wäst / at jag effter egen hug
 Mig sielf en Riärsta wällia må /
 På det jag kan mit Nöye nå.
 Jag frågad en om Råd i Dag /
 Som sa / det wor ej mot wår Lag.

Anna.

Sera post vulnus cautio.

Er första Taal siöt tämlig wäll
 Och syntes hafwa något Skäll
 Men detta här är Gidke / Koop /
 Och hänger ingenting i hoop.
 Tyks eer / at det för diärst och Skam
 I Taalet nämna Gifstas fram?
 Och I will önska / som jag sport /
 At I det långscen lyudlig giort.
 Ach! Systers min / I fahren will.
 Det kommer Faer och Moder till

Hwa

Hvad göras skall i detta Wärf;
 Och J/ som hörs/ är dot så diarf/
 At J will allom oåtsport
 Si eder Kiärleek fara fort.
 När Fränder först haa genom set/
 Allting med Skäl och moget Wet/
 Så kunn J trygg och säker gå/
 Så kan eer Kiärleek bäst bestä:
 Men fråga Råd när man förent/
 Gemeenlig blifwer altsörseent.
 Wahlfånget plå / förstån mig rätt/
 Wed Grönland ssee på sådant sätt:
 Wahlstiften ey aft på sig taer
 Förn som Haryunen drabbat haer/
 Då styr han först med stubsta hast/
 Dock säfenge/brodden sitter fast/
 Han renner intil des han dör
 För Döden/den han med sig föhr.
 Liffå förgår den altsör trygg/
 Och uti Kiärleek ey är stygg.

8.

Serius perficit nimis properans.

Giffi Sinfan är een elak Soot/
 Och många Pigas Dlyks-Root/
 Hon är så fatt / at hon ey tåal
 Tyd: Dpsta eller dröjes-Måal /
 Hon kommer at en när hon will/
 Går när hon kan/ gör mängen will:
 Ty hon föraktar Wet och Skäl
 Och föllter eni Hamn och Håal.
 När Pigor denna Frossen få /
 Will demed Drängen Slogs at gå;

Sell den för hastigt plumpar ka/
 Begråter seent sit snabba Ja.
 Den Spectet. wänder alt för fort/
 Haer Sicken sällan/ som man sport/
 Giort möhr och god; men tit är skett/
 At hon haer häfwit Steek of Speet
 I Affan. Hast haer ingen art/
 Förmjckit Brät gör inte snart.
 Förhastn Ser ey: ty det är wist/
 Den sig måst hastar/kommer sist.

9.

Quod licet ingratum est.

När Maat at Fissen häfs i Hån/
 Så styr han strax med hast där
 från;

En Karl som allskar / plår altså
 Förakta lätt den han kan få:
 En Ungerswen snart blifwer leds
 Wed Pigan / som strax står till reds:
 Han tror/ för det han ey sel net/
 At han haer förköpslaga set:
 Han menar / at han är förrådd;
 Tilbudet Tjänst blir där försmådd.
 En modig Jägar ey går sta
 I Låget Haren til at ta;
 Men sökern genom Dam of Duff/
 Ty Mödan hwyffer Skallmans Lust/
 At fånga håller han för Stam
 Det Diur / som går till Dören fram.
 Igenom Möda och Smaak
 Wlier Kiärleek Leek / och får rätt
 Smaak.

Den

Den Ryb är söstast/ som man stäl/
 Ut neka temmer Rvinsfolk wäl.
 När Jungfrur neka hwad man beer/
 Förlängtar man det mehr och mehr.
 Hwar Pina/ Pjil/ och Eld ej är/
 Kan ingen Riärleek wara fiär.

10.

Phillis.

Occasio premenda.

Ach! tigen/ jag förnimmer nog/
 Y will haamig på galen Bog.
 Hur' är et? Skall iag neka till.
 Det som jag mehr än giärna will?
 Är det rätt Råd? det giör iag ej/
 Nej/nej/ Jag säter aldrig Nej/
 Må ej en hungrig gapa wed
 När säsom honom biuds een Sked?
 Den i Riärleek framgång begiär/
 Giör som Fisl: Måsan giöra plär/
 När * hon seer/ at på Watnes felt
 En Fisl sig swäswand kastar snelt/
 Gier hon gran akt/ och brukar Jid/
 At fatton rätt i rättan Tid.
 Den rätt sin Tid akt-taga weet/
 Haer Modren till all Lycksällheet.
 *Bismåsa Wallenio masculini gen. est.

11.

Virginitatis honos, virginitate
perit.

Ag mig härwed nu minner på
 Een Klaga/ skall man mig förstå/
 Om hwad een Jungfru hafwer hänt
 Och hon i Troos: Måal haer bekänt
 Y känner 'na så wäl som iag/
 Hon plä gå hit nästan hwar dag.
 Hon är ej leed/ suhl/ eller stygg/
 Fast hon haer Åhren på sin Rygg/
 Hon lifna sig med een ung Koos/
 Som skön/ men wisnar snart sin
 koos
 Jag hörde med förundran till/
 Hon sa/ som iag nu säya will.
 När först min liufwe Färg frambröt
 Utur mit gröna/ sköna Sköde/
 Då prunka iag uppå min Stam/
 Så tordes då sig nalka fram.
 Jag krassa/ rista/ sarga/ slact
 Hwar Hand/ som röde mig: och
 Snack!
 Så snart min Ungdoms Glans
 swan bort/
 Föll alt knapt rödt af/ och bleef tott/
 Ach! den som af een wänlig Hand
 At bindas in i Akta: Band
 Förr inte wille plåkas af/
 Får under Föttern nu sin Graf.
 Ach metj! Som förr ej will/ och Metj
 Hwad skall iag ej nu giöra? Sitt
 Hur gierna söp iag Kähten i
 Som iag förr spottat haer uti!
 At wara stolt/ twär utan Mätt
 Giord' aldrig än een Jungfru gott
 Ty när som Pannan fårar får
 Och Rimmrens Rosen: Färg för går/
 Då

Då wille hon full gierna taa/
 Men då är ingen som will ha.
 Då lär hon kiennta Giffte=Soot/
 Rum någon då / hon toog emoot.

12.

Anna.

Non nisi mora capit.

¶ **E**rre Taal och Skäl / som I nu
 sagt /

Måst blifwa nämmar öfwerlagt.
 Nu at mit Swar blier rätt förstått
 Så sätter iag eer sådant Mått/
 Iag dömmar få / at det sig bör
 At Jungfru lider / och ej gidr.
 Ly gitter iag ett Måsan sitt;
 At gripa står een Må ej fritt /
 Hon måst / fast är det / som man sår/
 Harm / wenta till hon tagen blier /
 Och lyt et Enäll=Nat stånda fast/
 Som inte faller med en Hast /
 Förm såsom Fogeln häppar dyt/
 Och fångar sig lyt som med flut.
 Fast I eer gierna giffte will /
 Läs / at I ett haer Hug därtill
 Till des den eder älskar kan
 Liksom måd Wäld bli Öfwer=Man/
 Och Släkten eer med skälilig Driffte
 Syns twinga till at blifwa giffte.

13.

Monstat, non ducit.

¶ **D**å det I bättre haer i Sitt
 De unga Pigors Börd och Plikt!

Da

Så märken / och gien aft uppå
 Wälböten / som wed Stranden stå /
 Hwis Eld länge in i Eldn blier sedd /
 Och wiser Skeppen på god Redd /
 Och gier till kånna / at där när
 God Ankar=Grund / ell hamnen är;
 Men wari Ebb / ell wari Flod /
 Så måste Skepparn wara god /
 At trakta till få önsklige Land:
 Wälböte går ett från sin Strand/
 Gier Lösen / den man wäl kan tro /
 Och låter sedan Väas=Man ro.
 I må wäl wisa med eer drakt /
 At I ett är af Nunne=Släkt /
 Er Klänning ett för alfwarsam
 Må witna det förutan Skam.
 Men täncken ett på Kiärleek för
 In man om Aftenstap eer spör.
 Erre Taal wäll ställen och eor Dhl/
 Och klifwen Friarn ett om Bohl.
 I måste aldriq stiga fram
 Till det / hwaras I wenten Skam.

14.

Phillis.

Clam per tertium ambi.

¶ **M**en effter ingen gilla will /
 At Jungfrur binda sielfwa til
 Och mången Frijar' är så laat/
 At fast han haer den besta Maat/
 Han lykwäl inte गया kan
 Förm han får Skedan af een att;

Så

Eå wari gott / at då min Saer
 För mig et sådant Smaak taer:
 Ell at wår Piga lagar så /
 At iag må snart mit Nöje nå;
 Ty genom tridie handen man
 Med gott Förstånd och Lystheet kan
 Till Måalet gå / at ingen rätt
 Weet / hwad som drifwis / och på hwad

Sätt.

En Fogelfångiar' utan Låat
 At fånga bår sig såleds åt:
 Han sitter i Green-Hyddan tåt /
 Rör-Sinken ställern i sitt Råt/
 Och haer därpå sit Dgne-Mårk
 Till des han åndar alt sit Wårk.

15.

Anna.

Tentanda via est.

Ä frita genom Legehion /
 Syns wara rätt et gali Doon/
 Och är min Mening full och heel/
 Det är för drifligt Wåge-speel:
 Ty at I tänken laga så /
 At ingen det skall weta så /
 Det går ett an / slåat ur eer Hug/
 Ty Werden är nu alt för slug.
 Och om ens Anslag mistom går/
 Man sedan flaat med Skammen står/
 Den slackars Jungfrufår då Kwaal
 Af Spee/ Begabning/ Effertaal.

I som will giöra sådan Ting/
 Ett Eder först rätt wål omkring/
 Betraktan först hur det står till
 Med den som It begynsa will.
 Lystn om han haer till eder Lust/
 Om ett / så lefn förutan Pust.
 En Råf är hårti klook och wijs/
 Som löper öfwer ingen Ijs /
 Han lyfter först åt / om han bår;
 Men märkern / at han fallker år /
 Eå går han Wågen den han kom/
 Ell sijn sig om een annan om.

16.

Nimio splendore faciscit.

Nu wij ha så långt hint och råft/
 För wij om Jungfrurs Klåde
 dråft /

Hur den skal wara fatt och giord /
 Med rätta tala några Ord.
 Ty ålskar iagh hwad årbart nått/
 Ett ålftör grant / ett ålftör slått.
 Bårt den / som haatom Knuten går/
 På hwilken Pieltan Pieltan står/
 Dhufwad / flåttug / solkot / seet
 Af slustot Glåst / oreenligheet.
 Lell håller jag ett heller af
 Den som sig håller ålftör bras /
 Och samkar genom Pråål och Staat
 Hwars Löje / Glosor / Spee / och
 haat.
 Alt fahr den will / som i sit Sinn
 Med kostlig dråft sig billar in

At

At låta till Sig någon Swån /
 Eij är det skee / eij skeer' et ånt.
 Een Lampa släks af mykit Jett:
 Om Solen skiner alt för hett /
 Eld-Ormen tappar då sin Kräfte:
 Och Drören mista då sin Caff:
 Så tynar genom Pråål och Præft
 I Småningom Riårleekens Mækt.
 Een Pigas altför stålta dræft
 Haer många Unger Swån affkræft/
 Och all hans god förhopning låmt/
 Ja endlig aldeels från sig skræmt:
 En utaf dem / som præftigt gå/
 Och timlig för sin Spegel stå/
 Fins ingen uti Femton Skock/
 Som attar En Strij / eller Kock.
 Hur mången Jungfru haer måst dö/
 Som blifwit Riårng / och ån war
 Mö/
 Fördensfull at hon altför gran!
 Eij kund bli gifte och få en Man!
 Altdår för Jungfrur / hvad I gör/
 Så klæen eer lagom / som sig bör.

17.

Culca nimis fit foeda sicu.

Så året / som I sielf kunn sij /
 Eij altid bäst för os / at wij
 Och prunka mehr ån mykit op/
 Och sätta Seglet högt i Top.
 Tron fritt / at Mansfolk nåstan wet
 Så wål / som wij / wår Lågenheet /

Och huru det bland os går till.
 Hör'n på jagh eder sätta will
 Hvad jag sist hörde / når jag span/
 Utaf een gammal / årlig Man:
 Når Persil-Trät / sån Blommor bår
 Eij fågre Trå ti Gåhlar år
 Så långi Blomman fårsk och Ny;
 Men stygge Trå fins eij i By/
 Når Blomman wisnad faller neer/
 Då haer et ingen Prydna mehr /
 Etår slustot / löflöst / fahlt och bare.
 Den Piga år aff samma Art /
 Som skåms för Folck / och blifwer
 rådd /

Om hon eij altid Högtid; klådd/
 Och Brölåps prydd kan föra brast
 Som kumm hon ur en Ålrens-Åst.
 Een Jungfru / som så bedelgran /
 Blier slustot strax hon får en Man.

18.

E frigore fervor.

Nu nu sist Tjden kommer når/
 At man till Uran eer Begjår/
 Då måt ni grant i detta Fall
 Eer wakta / ställn Eer eij för fall
 Emot hans ynnest / hållen Mætt /
 Förmæktis kallsint år eij gott;
 Men wakter eder lifa så /
 Och war på Gröten eij för brå.
 Den weet all Riårlets Konst / som
 weet
 Rätt nekamed Konst-wettigheet.

D. q. 2

D. slat

Oslätter Ralk / så snart man slår
 Ralk Watn uppån / Blod-hetta färt
 När Solen stundom några Daer
 Sit gylone Steen of undan draer /
 Syns of / när hon sig åter teer /
 At hon mehr Klarheet från sig gier.
 Waru Kiärlig - niugg / och komu /
 Hug /
 At Kiärleek öks med wänligt Trug.
 Den artigt afflär ens Begär /
 Hon den / som fodrar / fodra lär.

19.

In amore mendax iracundia.

Af stundom Ord-Rast / Klage-
 Lät
 Syns stillia begges Kiärleek åt /
 Det haer ej på sig/harn fördrag.
 Näst Kiärleek hafwer detta Lag /
 At et ofskadligt Ord-Krig skeer ;
 Hans Läga mehras mehr och mehr
 En som giör Konst- Spräng / haer
 den Seed /
 At gå tillbakas några Skreed
 Förn som han aldels springer sta /
 At han mehr Makt och fahrt kan haer.
 Sin Astrid Friggas lilla Pilt /
 När han sin Väga speuner snilt /
 Ju mehr han Senan åt sig draer /
 Ju mehra suadt hon framåt fahr.
 När lite Watn i Ufian slås
 Sirax Lögan op i Wädre slås.

När man en Wijn-Gård wäl kring
 skär /
 Han strax mehr Frukt och druswoor
 här.

Igenom Klagan / Kiärleeks-Gnabb
 Blier Kiärleek stark / beständig / snabb
 Tron säkert / det giörs wäl behoff /
 At frijarn sättes först på Prof.
 På det hans Läla-Modh blier sport
 Wjten honom hwad han aldrig giort.

20.

Phillis.

Si nimis emungas, extinguitur.
 I fahrt för hårt i detta Fall /
 Et slutt förslag giör Alfog alle
 In will I denna Wägen gå /
 Lär Riket wärt ej långi stå.
 Hwem / som een droppa hiert - Blod
 haer /
 Skull' hoos mig kunna blifwa kwaan /
 Om Jag fulföljde eert Förslag?
 Nej / nej / jag gieret een god Dag.
 Man må mig aldrig giöra wjts /
 At Elden tendes utaff Jis /
 Och Kiärleek födes genom Twist /
 Hårti mistaen J eder wift
 In Kiärleeks Riket blött och sött
 Will genom Wänstap wara stött.
 Det lilla Kiärleeks - Warne tähl
 Ett sådan Lärdom / som för hähl ;
 Det är swagt / tidlingt / nakot / haart /
 Ståligt / Brå-wredt / stiknas snart ;
 Det

Det är bland ljuſwe Roſor fött
 Och plå med offer bliſwa ſkött;
 Det bår full Jacklan i ſin Hand/
 Men ett af outhållig Brand.
 Niupn ett för hårt eer Lius: Sax
 Snuth/
 Ells ſlätten J wiſt Liuset uth.

21.

Anna.

Quaque est via nulla feruntur.

Om den ſom frijar bliſwer fött
 Hanterad/och får ſitta blödt/
 Så lär han låſ at wara Toof/
 Och ſpenna eer i leedsamt Doft/
 Ja/ troſ at J förs kny därmoot/
 Een trampa eer heelt under Toof.
 En gilland Ewen är uti Twiſt
 Een Båna/ när hon werer luf/
 Förty om Rijs ell Stafor ſlå
 Wed denna Wert/ och henne nå/
 Så ſingar hon ſig om dem faſt/
 Och klifwer ring-wijs med en haſt
 Till des hon når till Stafans Top/
 Een krylles hon i Wådret op.
 Om een/ ſom ålſkar/ ſinge rå/
 Hware ſkull' han icki klifwa då?
 Faſt alt för honom ſtog till redz/
 Så wor han lufkwål ett till fredz/
 Han glaſſa hwar han kumme fram
 Sin Riårſtas Duſt/ ſin egen Ekam.

En Unger: Ewen är ſållan någd/
 Edrs ſåttar: det är ingen Frögd/
 At man ſin heela Duſkan får/
 Om man det ett förållia tår.
 Ty watten eer för Bonde: Blygd/
 För mycket from. är ingen Dygd.

Phillis.

J gamla Daar kan ſtee år ſkett
 Hwad J med Taal mig fram haer
 tett;

Men kiårſte Syſter/ tron det ett/
 At han ſom frijar lönt till mett/
 Den unga Herren/ ſom J weet/
 Skull' årna gådra mig förreect.
 Om jag mig wånlig wille tee/
 Och Kiårleek för hans Kiårleek gie/
 Wor lag hans Hierte: Korn och
 Siål/

Han alltid min ödmuſke Trål.
 Skull' han bli ledz? Ach Lapperi!

22.

Anna.

Humilis durante vento.

Grått enſaldigt Lam är ni.
 Ach kiåre Phillis, taen i ått/
 När Winn i Råren blåſ med Maſt/
 Hur det mig: bug: och bocker neer/
 Ja/ nåſtan in till Jorden gier;
 Men nepſig Wåder: Stillan ſpår/
 Jörn det ſig reſer luf ſom för

Så långt Jungfrun med manneer/
Sig ett förnytt wänlig teer/
Så demper hon sin Riårstas Mood/
Och blifwer han moot henne good.

23.

Så tange liqueſcer.

Så snart en Ungkar något gör/
Ell talar hwad som inte hör/
Går öfwer Skrefwet / biter otäck/
Så wifen åt en sådant Gäck/
At Sälſkapet hans ett står eer an/
Och eert Sinn' ett det lida kan:
Dyligt otäckor haa den Seed/
At ålas till man blifwer wred.

Ey wifen den med Afſwar fore
Hwar Timmer - Mannen höhlet
giort.

En Snecka / et oreenligt Ting/
Om man det låter krypa fring/
Så pyntar det Trå / Steen och alt:
Mån strön på subla Diuret Salt/
Strax krymper det i hoop / blier kårt/
Och slapper Skimmen / ysligt / hårt.
Taal / som medh Witsheets Salt
besprängt /

Och med Förstånd och Weet be-
mängt /

Giör at en nås-wijs Fleep och Gäck
Strax stoppar Pinnan i sin Säck.

Phillis.

Jag weet än mycket bättre Råd/
At undfly slites Öfwerdåd /

Hwarom J förr förmaning gjort
Och är : fabr strax med Kidpe fort
Hör Jungfrur / om i blien mistänkt
Till åbran / och eert Rykte kränkt
Af Haat / Illwillia / Klaffer /
Tæu snart en Man / så är ni fri.

24.

Anna.

Fallimur ignotis.

Jwill wist hufu - stupa sta
Bli Brud för än J sätten jag
Och gå i Brud - Sång som jag
troor /

Med Hufwa / Hätta / Strumpor
Stoor?

Nett / ingalunda. Hören på
Hurledes man plå Tranor får
Af Papper linar man i hoop

En Strut / som sättes i en Groop
På botten lägges Fogel Maat/
Då blieret Tranans Döde Saak/
Ey när hon sticker Hufwud sta/
Togs hon / af hwad som hon will ta

Och Pappers Struten sagnar hwar
Som Tranan allan Snu förtact/
Hon måst i blindan blifwa död.

Si så / så råkar den i Nöd/
Som hastar mycket i sin Saak.

Ey sålas sakta med goft Maak/
Man måt här luffom Blyskodd gå
Så kan man bäst sit opfat nå.

ör än I supen Soppa seet/
 öf profwen/ om hon är för heet/
 brenn I Tungan/ ropen Beh/
 gräna / och de andra lee.

25.

Habet venenum suum blanda
 Oratio,

Om nånsin eert Förstånd kan sij/
 At han / som will eert Kiärsta
 bli/

Duglig är / ell fahr med flård/
 ell elliest eder inte wård/
 Så skillien eer aldeels ifrån/
 och tänken icke mehr uppån.

Eijn intet/ effter jag nog klook/
 Satt må jag höra denna Toof/
 Jag skall ändock bli wed mit Sluut/
 Hans Taal skall / som det inget /
 uth/

Han speele bäst han kan och will/
 Jag hör / och stoppar Drat till.
 Ni / inte så: Ty om det skeer/
 Drat lånas / lånas mehr/
 Det mången Mö på Fall haer
 brakt /

Com mehr / än I / sig tog i aft.
 När en / som älskar / artiggt weet
 Moos någon Mö sin Skillicheet
 Kätt bruka / och uti sit Kwaal
 Med Kyssar / Skemt / och lustigt
 Taal

Campara Later/ sij / då skeer /
 At Jungfrun alting åten gier.
 När Waktel - Mannen med sin Låat
 Sig bår i Skogen artiggt åth /
 Och Wakteln lyder däruppå/
 Så kan han Fogeln lättli få.
 När Pigan gierna hör hoor - Snack/
 Gier jag för henne knapt stoor Tack.

26.

Phillis.

Quod dedic, id retinet.

Hått sakta! det war alt för hårt/
 Och faller nästan mehr än swårt/
 At skråma bårt en gammal Wån
 Förn som man haer en ny igen.
 Hert Taal det skär lijf som en
 Knif.

Hwad? Må man ett för Tyd - förs
 driff

Ophålla effter Hof - Manneer
 Tri / fyra / fast det wore skeer/
 Som med bestånd - och lustigt
 Taal

Behjsta Lust / neerkwåfwa Kwaal?
 Och geckes man / och brukar Skemt/
 Wår Uhra blier ett dåraf dempt:
 Och gier man Kyssar utan Breck/
 Ett smeta de / ell gie en fleck.
 Et Ermflå tårkar mången af/
 Och man behåller hwad man gaff

Och

Och får det samma / som man gier /
 När sådant af kysst Enfold skeer.
 Et By / när det uppå een Ort
 Sig sätter neer / sin Honung Wörte
 Och War at suga därnär /
 Så kysstet Blomman af Natur /
 Men skadar henna ingen ting;
 Ty där syns ett till något Styrng.
 Om of en Ting ett skada kan /
 Och lifwål häta mängen an /
 Kan man full det med fog och Skäl
 Förneka någon? Inte wäl.

27.

Anna.

Vel tactu perit omnis honos.

Dr ont ell gott ett aftas bör /
 Hwad höfvet låter eller gör.
 För Tyd-fördrif låtn hwar bli fri;
 Ty Riärleek tähl ett Geckertij.
 Hwad? meen J at et gett of flaaß /
 Och at et klemot Allfogs Raas /
 Som een ung Mö af När ell Päl
 Till goda taer / och willige tääl /
 Ett skämmer hennes goda Frägd?
 Jo wist / det blier en almans Sägde:
 Är något swagt / och skidrt / förwist
 Är't Jungfruns Aran utan Twist.
 Ach! wij kunn' inte mehr fördrää /
 An friska drufwanz will man taa
 Och Hand/emullan näswa den /
 Så swimmer hennes Lufsheet hän /

Hwad förr därpå war luffigt bläff /
 Förwandlas strax i Wörte-glätt:
 Ty hwarer man med sit Finger taer /
 Där blifwer strax en Färg - Flett
 kvaar.

Wår Färg är fin / wår Ära skidrt /
 Som inte mycket handlas bör.

28.

Nulla reparabilis arte.

Man måst ett eenligst hafwa
 Blygd

At giöra hwad som moot all Dnygd;
 En måst ock sji at man förtæer
 Hwad nänsin Steen till Dnygd haer.
 Ty om wårt Namn fring Staden
 går /

Och aldraminsta Lyte får /
 Fast om det falske / det hänger fast /
 Och skarfwes sällan hwar det brast.
 Een Nödt / när hon et Staal haer
 mist /

Serax finter man obooflig Briff /
 Man leter / passar / sätter i hoop /
 Där felas / och där blier een Groop /
 Man stoppar hur man stoppa will
 Så stoppas häblet aldrig till.
 Wår Ära är lik sådant Staal;
 Ty hwar råds kommi i elakt Laal.
 Den en gång Äre Lyte fätt /
 Hon giöret aldrig mehra gott /

Hon

Hon må sig wakka bäst hon weet /
 Det hjälper intet / och fortrete!
 När Ubran en gång får ei feel /
 Hon blifwer aldrig mehra heel.
 At en må undfly sådan Stam /
 Så tyks mig bäst / at ställa fram
 De feel / som Pigor måst begå /
 Hwaraf de Namn och Rykte få /
 Jag går nu för / min Phillis, märk /
 Och följ min Ord / ej andras Wärf.

29.

Donare est perdere.

Först är till mycket ondt een Root /
 När Pigor gie ell taga moot /
 Det kan man lära i et Rödf.
 At gie / gier Uran Dos och Rödf.
 Laen att på Roeken hur han gidr /
 När såsom han plå smälta Smörf.
 Så långi Smöret flyter fring
 I Pannan / mistes ingen ting /
 Men häfwer Pannan något feef
 I Elden / då / då blier et leff;
 Ty af det lilla Blöden får
 Strar Lagan in i Pannan slår.
 Om Pigor at en gilliand Swent
 Det minsta stänker / tänker den /
 Nu hon mig willigst detta gier /
 För hon gie något annat mehr.
 Om något stänker at en far /
 Hon låter ta allt hwar hon haer.

Rr

30.

Auro omnia peruia.

Inte gie är oß et swärt
 För det at swaga Slette wärt
 Haer liksom för sin Arfwe Deel
 Rödft - Niugg - och Girug - hegens
 Feel;

Men den som tager / såls så snart /
 Som den som är af gismild Art.
 Jag harnas tit när jag med J D
 Läs och siir på wår fornas Tjd /
 At med Gull-dyrkor många Mör
 Haa låtit yppa Urans - dör /
 Och mången Kwinna / som war giffte
 Sin Man förgiffat för een Giffte.
 Allting syns wunnit och förskämt
 Hwar gullet barast blifwer nämt.
 En Stål - Port genom trängs af
 Gull /

Gull kastar Wakt och Makt om full.
 Fast allt med Spitt igenom slås /
 Gull Nyckeln låser alla Låås.
 Leggn i Kwick Silfwer Teen ell bly /
 Det synes samma Malmar fly /
 Jern / Koppar / Stål allt lyfts så /
 De stilla däri åfwanpå;
 Men gullet gubhheet och des Krop
 Swälgs af Kwick - Silfret aldeels
 op /

Och tags emot med yppit Sködt
 Där alla d'andra åfwanstödt.

Gullet

Gullet och Penningen hör rätt till
Den MedelPrick / hwart åt alt will

31.

Amator, cum dat, rapit.

Dy låten eder ingenting
I Näfwen sticka / hwarken
King/
Gull / ell Demant / hwad hålft det
är /

Den gier / han taer förn han begiär.
Een Dstra mister hwarken lufft
Eli Fiff / så långi som hon lufft;
Men ypnar hon en gång sit Ekaal/
Eå biuder hon sig sielshwan faal:
Ty Krabban kastar dñt en Steen/
Som seen giör Dstran mycket
Meen /

För det at hon ej stuta kan/
Som förr / sit Ekaal / måt hon dåran
Dch lemmas baar; ty fiskens Krop
Äts utaf Krabban aldeels op.
Ej råkte heela Dagen till /
Om en alt grants opräkna will
Hwad ondt som gåfwor komm' åftad.
Med Mutor wins jag wet ej hwad.
Han som gier / giör alt hwad han will/
Hon taer / fördræer ogild och gill /
Hon taer ej Moer sin med i Eaal;
Hon luffer ej sit ypnas Ekal;
Men låter Karen haå sit Speel /
At gifswarn gifwer hon sig heel.

32.

Virgo ludendo lædicor.

J minner jag mig ännu på /
Som ringa / doct högt aftas må.
At reeta Drängen med lufft Skemt
Haer Nigan tit i fallan klemt.
At leta Matt-Hugg / Ticketack /
Dgien snart här / snart dår en Plack /
At lägga något i hans Sång /
Bortgiöma Klädren för en Dräng /
At kiänna ti hans Byxe-Säck /
Gier mången Jungfrus Hand en
Fläck.

Den på en stänker Watten ell Spött /
Dch kastar örter / Sticker / Smätt
At Karen / troen fritt / hon begiär:
Kom tien man åt / hur fet jag är.
Ach Ungdoms Skemt är sorglig
Frögd /

Som aldrig med en Leek är nögd!
Jag såg i sidstes / hören på /
Een Wö i gröna Gråset gå /
Hon leta blomster / och fet sit
Uppå een Ort et Honung-Bih /
Det söta Barn had lufft till leek /
Dch narra det alt hwart det weel /
Hon grept / hon nöpt med Kney och
Prick

Till des hon endlig fet et Stick /
Då hon med ynkelig Klagan streckt
Een Wö / som hade Lust til Leek /

33

Ar af dig stucken i sin Krop /
 At inga Klotet sweller op.
 Så råtar Pigan uti Puff /
 Som haer till Leet och Lust floor
 Lust.

33.

Rarø vago Virgo pudica est.

I Dör och Fönster alltid stå /
 I Ell hwissa kring i hvarien
 Wra /

Och stumpa alla Gator kring /
 Ar för wårt Stånd en skamlig Ting.
 Ut haer een Jungfru Kytet mist /
 Som welat wara först och sist
 I Gasskody / Brölop / Bars: Döl /
 Speel.

Ly börn I märka detta feel:
 At spilla mången årlig Stund
 På Durr: Gähl / Lillholm och Bra:
 lund /

Och smyga sig i Bustran bårt /
 At sådant blifwer innan Kårt
 Af en och an mistydt och spoor /
 Fast man där intet ondt haer giort.
 Full lærer Nasos Gillie: Boof
 Och annat / men han är en Toof
 I det fall / at han är till fredz /
 At Pigon trippa allestädz.
 Låt honom säga hwad han will /
 Det kommer ingen Piga till.
 Will I fördensfull haa Berdm /
 Blien hemma hoos eer Koef och Söm;

Kr 2

Däraf län I haa mehra Winst /
 Godz måst påskat sällies minst
 Man säger sant i detta Fall:
 De bästa Roona stå på Stall.
 Och om et Lam ell gammalt Får
 Igenom Buss: och Törnen går /
 Så skadar et des Skinn och Hud /
 At minstom mister det sin Ull.

34.

Phillis.

Si premis, erumpic.

S iijn mig / hwem / tusend Pocker
 haer

Nänsin i sine Lifwes Daer
 Så hårdan lag för Pigor satt /
 At liggia hemma Dag och Nat?
 Ar itki bättre at man lär /
 Och sör / hwad här giörs eller där /
 An at man sitter innom Knuth
 Med Suck för man ett får gå uth /
 Och låter såledz som tit stet
 Bortroena både Krop och Wet?
 Skall Man: gill Wd ett wara frj /
 Men alltid bredwed ungen bli?
 Haer hon ett warit redder nog
 För Fäst: Man ur en Vidrke: Skog /
 Så långt hon i Skolan get /
 Och mången Stunt och Plaggafet?
 Låt Pigan hafwa någon Lust /
 Snart kommer hooptals Sorg och
 Puff

När

När hon Mans: Wäld och Huus:
Sorg får/

Och sedan Barn måst Ubr från Ubr.
Man må full binda beest och Träl;
Men Kwinnans ädla Mood ej wäl.
Låås semton Låås om hennes Krop
Så blåser hennes Wet dem op.
Täpt Wijn/såås: fråås: och sprenger
tic

Wå Wand och Jaat/at blifwa frit.
Een slickas Riött fördræer en Pruth/
Wins det hårt in/ det spricker uth.

35.

*Difficilis servacu tumida Virgi-
nitas.*

Tänkn at det är så med en Mö
Sö när Kastanier slicks på Blod.
När som man gier dem någon Lust
Igenom Skalet med en Klust/
Då haer man af dem Gagn och Gott;
Men ha de ingen Öpning fått/
Så öpnas Skalet innan Kärt/
Och söta Riärnan springer hårt.
När een ung Piga stundom må
Till något lag och Samkwem gå/
Hwar Ungdom rätt sin Ungdoms
Bran

Med Skemt och Urleek slicka kan/
Och kyss så sin heta Blod/
Då wäntar hon med Talamod
Till des hon blier med Ufran Brud
Och klådas kan i Hustru: Ekrud:

Men blier et lustigt Hierta kränkt
Med Wakt och alltid inne stängt/
Och det så måst med Twång och Wakt
Förtaga all sin Ungdoms Lust/
Ach! det giör Pigan tit till fru/
Och mången spricker mitt i tu
För Ondska förn som hon blier Brud/
Så höfs en Krans/ en Jungfru
Ekrud.

Anna.

SÄrd Kwinn: Folks Twång giör
sällan gott;
Dy bör man billigt hålla mått/
Och wet jag mehr än mycki wäl/
At I hårti haer tämlt Skäl.
Gier Pigans Fromheet Dygdets
Proof/
Så giörs en Låås en Twång be
hoof;

Men om hon är på Engeln lätt/
Fast hon blier sluten på alt Sätt/
När som alt kommer just omkring
Så hielper Läsning ingen ting.

Phillis.

WA/ och om man en Skull' iblan
Då hjrt och dyt hoos en ell an
Du höra et och annat Taal/
Hur sku man då rätt drabba Waalk

36.

Anna.

Nube prudenti.

En kloof och wijs Kar taen till
 Man /
 Som eder Leeds Man wara kan;
 Ly medan I är ung och skön /
 Och eder Alder ännu grön /
 Behöfues den med Wettigheet
 Er i eert Lefuern styra wet:
 Så räkn ei at en hien - löds Hand /
 Och fastn ei med en Sloope eert Band.
 Et Lius / som aldrig nänsin bran /
 Et ofände Lius ei tända kan.
 Ei klä hwaran et nakot Paar /
 En blifwer nakot / och en haar.

37.

Phillis.

Id curat, quod pondus habet.

Jag föllier ei eert Råd: nei / nei /
 En wijs Man ei behagar mei.
 Den som haer Konst och weiffap klär /
 Hans Penna altid rynkter är.
 Och fast han reentlig / utan Löf /
 Ar Hustrud likwäl sult med Möf.
 Slikt är af Segel - Stenens art /
 Som inte gierna will bli paart
 In med en Tung och wiktig Krop;
 Ly elliest lyfftern intet op.
 En slikt föraktar Lust och Leef /

Och sinnar alt på nya Street /
 Han är wed Folk och Sällskap ledz /
 Och med alsingen ting tillfredz /
 På det han man må synas kloof
 Får ingen Näson ur hans Boof.
 Den stackars Hustrun glömes platt
 Ur Man och Kooldöds mången Natt
 I Sängen: Om han trött af slikt
 Seent sid om sidder kommer dijt /
 Så här han Böckren dijt med sig /
 Då blier hon än mehr ynkelig /
 Förty at han på hennes Krop
 Som på en Bult slår Böckren op /
 Seen snuf och snarkarn som eert
 Soo /

At stackars Hustrun knapt får Roo.
 Nei / nei / Jag will ei sådan Man;
 Men en / som skämt och leka kan /
 Och inte mehr i Hustrudt haer /
 An hur jag må bli Moer / han Saer.

38.

Anna.

Amens amans, ridiculus maritus.

U hällen I slått intet gilt
 An barsta man en Venus Wilt /
 Som kan på intet annat sij
 An Leef / Smeek / Lippelappertij /
 Och/effter han ei mehra wet /
 Ei haer Förstånd / ei Wettigheet /
 Och knapt trij Ord förutan Skämt
 När såsom påkräfs / talar fram?

I felen om Jäncken så.
 Kalf-Riärleek är man Eld af Strå/
 Som / fast han snabt lius Låga gier/
 Strax faller som fahl-Afka neer.
 Om Memnons Belåt skrifwit står /
 Som jag af Broer min hörd i går/
 At det / när Solen steen därpå
 Et gelland ljud låt från sig gå;
 Men/när som Solen Stogs-åt steeg/
 Strax som en Fisk helt stilla teeg.
 Så långi Must/ Lust / Skämt och
 Leek/
 Med Teep och Speel/ med Klapp och
 Smeek/

Samt Lustgång warar / då består
 En Allstogs-dåres Riärleeks Wår;
 Men när Smeek-Månen och eer
 Roos
 Ar hårt / draer hans Hug sin Roos.
 Mig tyks / det är den bästa Man/
 Som wetig är / och leeka kan.

39.

Stultos dolor urget amores.
 En Fisk / som heter Cephal, är
 At intet / som at Lius / så kiär /
 Men Fiskarn wet at det så stier /
 När han sig ut på Fiske gier/
 Så brukarn hwarcken Noot ell Nåt/
 Men setter Lussran dät för det/
 Jag menar oppå båtens Stam/
 Och roor så sakta Rån-långs fram;
 Ty när som Finken Luset sür /

En styr han utan stadigt blir/
 Och blygar på't / påh inte på/
 Hur det med honom seen lär gå/
 Han håppar in i Bådt och Graf/
 Seen löper et heelt gali af.
 Jag hafwer hört / och sit / och wet
 At lång och wis försarenheet/
 At den at någon gier sin Huld
 För bara kåta kittlan Skuld/
 Förtaer sin Ungdom utan Frögd/
 Och lefwer mestdeels oförnögd.
 Ty märken at een Frögdfull Bru
 Plå blifwa snart een Sorgfull Bru.

40.

sapientis etiam autumnus pulcher.
 Men ingen Toot för Sägring
 Kull;
 Tacn ingen Sleep för han haer Gull.
 I åktenkap fins hårt och blödt/
 Bå bext och liust / snart suurt snart
 sött:
 I framgång bör man hålla mått
 Godt Råd behöfs moot Olycks Skätt.
 Ty taen en floot i Måd och Noot
 Weet han Mått / gott Råd / Trost
 och Boot.
 När Gull och Stionheet från of
 draer/
 Så blifwer lykwäl Wisheet kwaan,
 När såsom Rosens Purpur-Rött
 Går hårt / blier tårt och aldels dött/
 Des

Des inverts deel/ ell hennes Siäl/
 ell skattes för hon loftar wäl.

41.

Male juncta faciscunt.

Men dock likwäl på det J må
 Det frukt utaf eer Ungdom så/
 Laer ingen Dusgrå-håröt Siuut/
 Fast han wet både Raas och Huut/
 Warn ett ät Stånd och blod så tiär/
 At Jaen den som Gammal är.

En Purpur-Mun och Jis-grät
 Stägg/

En sager Målning/ ruffen Wägg/
 Hinstallot hufwud / gullgult Hår/
 Hs-faller Snö och luffig Wår/
 En unger Mö och Gubbe-Bloop

De sticka sig ett wäl i hoop.

Den ingen Gammal: ty han kan
 Mehr synas Jaer eer / än eer Man/

Och fast han lefwer / är han dö/
 J blifwen Riärng / och ären Mö/

En Anka / och lell giffter Fru.

Men om det sist om sijder ju/

Seen han haer hostat långi nog/

Sig stulle slå på'n annan Bog/

Och endlig det så gali går /

At Phillis Barn med honom får /

Börn det ur Skarnet wuxit är/

Så ligger gamla faren där.

Gier Gud eer tu / tritt eller fleer/

At fruktvarheten mången leer /

Tit Gubben sielf Mistankar taer/
 Fast J wist Moer/om han wist Jaer.
 Tråweflan/ som sig slänger fring
 Et gammalt Trå mäd mången Ring/
 Laer det i famn / sig fäster fast
 Liksom med Lust/ men är till Last:
 Fast hon sig slingar luffe i Knorr/
 Blier Stubben likwäl lyka torr/
 Och när hon blier mäst blomster-full/
 Så faller rotna Stubben full.

42.

Conjugum dissidia, privigni.

Den ingen Anking / på min
 Sed /

Som Barn haer / om J icke leed

Och gammal är / och J altså.

En an till Mann ett kunnen få.

Den / som är Moer / och är een Mö/

Beklagar mäst förseent sin Mö.

Det är een swår Ting, andras Barn

Dyffstra / och draga utur Skarn.

Fast en haer bästa Talamod/

En Stymoer syns dock aldrig god.

Om någon Däre tepar fram/

Och nypar på en ungan Stam

En Green med halfwäxt Frukt full

hängd /

Den Frukt hon warar ingen långd;

Men torfas / nympen dödr och hårt

Så wister Stammen innan färt

Sim

Sin Krona; Ty kan jag ett st /
 Hvem som af desse sagde trit
 Haer bäst / ell värst / det wet jag wist
 At måst en Fruktlöds Ompe-Kwist /
 Blier han wäll insatt och fringluft /
 Så gifwer han den bästa Frukt.

43.

Sufficit unus.

När I nu skolen blifwa Brud /
 Hwarom I långi bedie Gud /
 Och Fadren säjer så till Er;
 Sj denna här / som Gud dig gier /
 Den skalt du hålla tiär och wärd /
 Han är af Himlen dig bestärd;
 War hwem han will / sleppn honom
 in

Till Medelspricken i eert Sinn.
 Olydnad Er slätt inte hör
 Moot hwad som Gud och Faer er
 gör.

Liksom en kloker Trägårds-Mann /
 At Ympen bättre wära kan /
 Hwad utom samma spruter fram /
 Det skär han bärt ifrån des Stam /
 Han siir och hållst / tron det förwist
 At Ympen wärer utan Kwist;
 Så måsten I med Fog och Skäl /
 Om Aftenskapet skall gå wäl /
 All Kiärleek utur Sinne slå /
 Och aldrig mehra tänka på /
 Den minsta Ungkar eller Wän /
 Som I förr hafft; alt är nu hån.

Så glamma detta lufwa Paar
 Till de ble warse hwar jag war
 Och räddes at jag brakt' et ut;
 Du giord de på sit Taal et Slut;



I.

Warfare skal Jag mig med Sorger qwalia?
 Jag will för Sorg et Lustigt Hierta walia;
 Hwad hielper om Jag daglig'a skulle gråta?
 Gråt kan mig intet mehr; än Løije båta.

2.

Ur Jag ej af hög Att of adelt Stånbe /
 Min Faer war ingen Skålm / fast han war Bonde;
 Then Dygden adlar Han är rättlig Adel
 Fast om han rijder än i en Klöf: Sadel.

3.

Haer Jagh ej Godz ell' Guld of många Pengar /
 Fast mig ej föllier et halft dusin Drångar /
 Så kan Jag lell förnögd som andra wara /
 Råd; hwarken Tiuf / Eld eller Watn: Fahra.

4.

Haer Jag ej krusat Håar of rödda Kinner /
 Et åhrligt Hierta man dock hoos mig finner;
 Oshnligt Lörne båhr the skönste Roser /
 I Swan-hwit Hull dölg; tit stygste Frankoset.

5.

Fast Jag ej prunkar fram i stickta Kläder /
 Bepryder ej min Hatt en brokot Fiåder;
 Hur' mången som med Bårg bepryder Baken
 Skull / om hwar toge sit igen / gå naken?

6.

Ur Jag ej stoor of stark af Krop of Lemar /
 En liten Bonde: pilt två Oxar tåmar;
 Wijschet of Styrckia sällan samman åre /
 Man finner stoorra Tråen som litet båhra.

7.

Ur af Natur Jag tost / kan litet tabla /
 The Tupper är' ej bäst som mycket gabla;
 Stoor' Ord of liten Macht tycks mig ej duga /
 Then mycket tablar han på hälfften luga.

8.

Fast Jungfrur hata mig / thet må the gidra /
 Hoo weet hwart Lyckan min mig än kan föhra?
 Jag får min like wäl när jag först frijar;
 Ogräs thet wäxer ju wid Tärp som Byar.

9.

Stånd/Rikdom/Skönhet/Styrkia/wärldslig Kloofheet
 Ur säfeng/intet/Glas/Snas/As of Tokhet;
 Wij warda allesammans / Arm ock Rijke /
 Kung/Bond/Dwärg/Rees/snygg/snygg/toot/kloof/
 an'n lijke.

10.

Therföre wil Jag alltid lustig wara
 Ock i min Ungdoms-Tidh ej Glädien spabra /
 Sörg kommer tidlig nog / när Aldren kommer /
 Då Jag mot Willian min måst blifwa frommer.

11.

SKulle Jag förja då wore Jag tokot
 Fast än thet ginge mig aldrig å slätt /
 Lyckan min kan fulla synas gå krotot /
 Wackta på Tijden hon lär full gå rätt;
 All Werlden älskar Ju hwad som är brokot /
 Mången mått liwa som ej åter strätt.

2.

Ohlyckan wärlar ju lijka med Lyckan /
 Allt hwad Begynsel haer ändas en gång;

Druckin

Druckin Mann hafwer eij allestädz hickan/
Lust föllier Gräten / Grät ändas i Sång;
Then som på Sanningan pekar med Stickan
Kan lel lätt falla frå Sanningens Spång.

3.
Himmelens Dagg plår på Tråna neerdugga/
Mån så snart Jorden haer gi'et them nog Safft
At the kunri' troffa Slyn / hwem kan tullhugga
Samma/når Yren ens haer inte Skafft?
Mast-stungne kan man med Fingerna gnugga/
Mången troor wunnit hwad Endlycttan tafft.

4.
Dy låt man Lyckan med Olyckan strida
Intil Jag seer / Hoo som winner för mej /
Ingen måt Stiuf. Hästen alt för hårt rida
Tröttar du honom / förtreeter han deij;
Fast om een måste Förföllielse liida
Modet blier fritt når som Kroppen är eij.

5.
Dy skal mit Bloth och Modh osörge wara /
Lasse råd; hwarken haat / Aftwund ell Zwång/
Jugen tårß gidra mehr än han kan swara /
Rätt måt (troß Drätten) hafwa sin Sång /
Fly måd flit hwem som kan slit Olycks Snara /
Fångjel gör Långsel når Lyckan är wrång.

6.
Tänck min Wänn at Man fördenfull måt liwa
Lustig / fast om thet är mot ens Behag /
Lyckan hon wandlar sig / kan sällan bliwa /
Hwadan hon kom i gåbr / går hon i Dag;
Dy haer Jag hoppet J lär een gång strida
At J olycklig är lustig som Jag.

III.

1.

D Männ af höga Sinnen
Som skämmes at dricka / minnet
At dricken gier största Lust;
Förachten then hierulösa Hopen
Som lefwer i Sörg och Pust /
Det sol som Jagh Frögd uti Stopen.

2.

Fast om J Pengar gömnen /
Wij kasta them en i Strömmen /
Wij hålla them i war Krop.
Alt Wynth görs ju till at förtära?
Dy hempten ett fallt Stoop op
Så långi mig Beenen kunn bära.

3.

Lät then som sunk sigh qwallia /
Wij wele then Dricken wallia
Som hafwer then bästa Emaak:
Jagh älskar måst dubblade drickar
Hwar Glädie står op itaak /
Till thes Jagh bå hickar och nickar.

IV.

D Om käre Broder kom /
Oft lät oss denne Dag
Dricka friskt i detta Lagh /
Uthi Lust of Behagh
Drifwa hårt Hierte. Snagh /
Sa / lät Glasen gå rundom:
Swadh hielper at man daglig låter / gräter;
Bårt Pust / kom Lust / medh Must
Af Dhl of Wijn / et Stwijn
Som är i Dag i Lagh medh oss ogijn.

4.

Tros them som thet förtryta /
Fritt lät them migh thet förwittra
At Jagh är med dricken dull /
Jag låter ju gilliare gillia /
När Jagh hafwer fylt mig full
Kom Jagh migh från Sorgen bäst
(Skilla.

5.

Dy drick hwar Stund och Lunnor /
Länge bättre är i wijn att simma
An lifda heet Kärlecks Brand /
Släck uth een styk Ekars: Eld med
Rannan

Oft måd ett Glaas i hwar Hand
Till thes man blier heeter om Dannan.

6.

Blier Jagh af dricka döder /
Så beer Jagh alla drick: Bröder
Att the min afdödde Krop
När under ett Wijnfaat uthsträlla
Om torstten migh wäcker op
At Jagh strax thensamma må släcka.

2.

Hvem gier en fdrre Kuy?

Dreng fort / fort sköh' et Glaas

Boile / snart ell du får Waas /

Bödden må wara Maas:

Kom nu / nu will wij taas

Intil alt är druckit up.

Then som för Glaas / Stoop / Kannor / Bolkar stolkar /

Han må fritt gå / of trä

Han som med Then blir Wän /

Lät sij at I som Jagh i Lagh är Män.

3.

Hwij sitter du så tyft /

Lijf som du hadd' eij Mähl?

Drick hin lilla Fjellans Stähl

Som boor i nästan Gähl /

Siungom medh lustigt Strähl

Seen / han glaset hatwer kyst:

Sa! Sa! så mått man Glasen lutha / ruhtha;

Weet huth / drick uth / din Truth

Uppå min Edh tähl wedh /

Ein Swälg of Bälg är tämlig widh of bredh.

4.

Wärth gifwen hijt Tobak /

Hwi stå I som et Lam /

Weet I hwarken Huthell' Stam?

Gån of gi'en Piipor fram;

Hwollom of från wårt glam

Så får Slet bättre Smak

När wij förest två / tree piipor röka / smökas

Rätt så tänd på lät gå

Medh bästa Maat / floor Saat

Att Röl of Smöl står Löknijf up i Saat.

S 3

5. Hwij

5.
 Swip! thet är fullt / guttåhr!
 Hwem swarar trij på ra?
 Will här ingen säya Ja?
 Tack min Broer deth war bra!
 Rundadinellula!

Allt är uthe till een tåhr
 See Naglen / så mått hwar til pricka dricka /
 Skenk i för Trij / hwar sij
 Allt rätt blier giort / war fort
 BårtSpeel / Kraakeel / bårtZerning / Bråd of Kort.

6.
 Sij kiäre sij sij sij
 Hur lüffligt Wijnet leer/
 Hur deth spriter op of neer /
 Drick / drick mej till Jag beer
 5. 6. 7. eller fleer /

Men Jag stå kan står jag bij
 Fast Bufen (det Jagh lel ej ännar) råmnar
 Rees op din Krop / säi top
 Stöt Glas of Stoop i hoop /
 Kom kom drick om / den bortgår är een gloop.

7.
 Du dricker som een Drångh /
 Of then ej swara kan
 Som een åhrig swånster Man /
 Uthan är Jungfru gran /
 Strifw' (och gifw' till een an)
 Sjl min Herre! gå i Sång;
 Ty wij will ingen / som will buga / truga.
 Drick rätt / blif mått / wårt. sätt
 Ar såleds fatt of satt
 At han / som kan ej dricka / blid' godh Matt.

V.

Laßt uns die Blüht der Zeit / trotz aller Traurigkeit /
In Lust und Lieb zubringen / denn die Jahr
Die ehlen immer mit uns nach der Bahr;
Was hüffte daß man sich selbst verdirbt
Und vor den Todt im Leben stirbt:
Laßt die nur hin betrübt und traurig fern
Die nicht verstehn was Lieben ist und Wein.

2.

Nichts ist auff dieser Welt das mir so wohl gefällt
Als Venus Spiel und Bacchus Rechen Safft /
Jens giebt mir Lust und dieses giebt mir Krafft:
Darumb muß der ein Un-Mensch seyn /
Ziel härter noch als Stahl und Stein /
Der sich dem Trauren fort und fort ergiebt
Und Venus Dich und Bacchus auch nicht liebt.

3.

Bezeuge du mit mir Belinde meine Zier /
Denn dies ist dir / so wohl als mir / bewusst
Was bey dem Lieben giebt vor süsse Lust:
Du weißt ja wie Ich war entzückt
Als Ich mein'n Mund auff dein'n gedrückt;
Mich wundert / wenn's mir noch kömt in den Sinn /
Daß ich vor Liebe nicht gestorben bin.

4.

Laßt andre hin und her / zu Land und über Meer /
Sich mühen umb der Juno schnödes Gold /
Laßt' Jene seyn Der Klugen Pallas hold /
Such Ehre wer nur immer will /
Ich lieb die Lieb und bleibt mein Ziel:
Ist Juno Reich / ist gleich Minerva weiß /
Bleibt Venus und dem Bacchus doch der Preis.

VI.

Mitt Hierta wil uti mit Bröst mig britta /
 Min Krafft förloras och min Syn förgår /
 Min Ståhl wil i min Krop ej länger wista /
 Jag sitter / ligger / wandlar eller står
 Så är min Hug of Sinne högst bedröfwat /
 At Jag af alle Medel är beröfwat
 At wara henne när / Som mig måst håller kär.

2.

Du ligger mig o Skönste Castalinne
 (Jag säfwer/wakar / lika hwad Jag gör /)
 Alltid för Dgon / i mit Sinn' of Minne /
 Jag suckar / klagar / gräter of Jag dör ;
 Om någon Penna kunde det beskriwa
 I hwad för ynckligheet Jag måste lifwa /
 Wor wist på Jorderijf Mig ingen ingen lif.

3.

En Hiort som uti mörka Slogar wistar
 Han löper oförhindrat med sin Hind /
 Så leter Fisk i Siön / Kogl upå qwistar ;
 Men Jag kan see of måste wara blind /
 Jag seer / of kan dock lifwål intet niuta /
 Jag är lif som een wäder-drifwen Skuta
 Som fasta Landet seer Och måste sunka neer.

4.

Hwad hjälper mig o Skönhetens Gudinna
 Din liufwe Syn / dit säcker söta Taal?
 Det gör at Jag i Klärleef måste brinna /
 Det är en Orsak til min stora Orwaal.
 Ach! Ach! när skall min Sorg of Angest ända /
 Jag fruchtar at han ej lär återwända
 För än som Döden mig förmodar jemmerlig.

5. D!

5.
 O! milde Himmel är thet så din Willia
 Så låt min Sorg of Suck een ända så/
 Men wiltu hårda Skåbne of åthskiltia/
 Så måst din strånga Lag iag undergå.
 Dog tröb Dlycka / at Iag derför swijter /
 Min Riacleet minskas ej fast Kroppen wijter /
 Iag är list hwar Iag är Så haer Iag henne kiär.

6.
 Nu wille Iag wåhl gierna mehra siunga
 Men Sorg förtæer min Röst / min Penna står/
 Mit Hierta darrar / tunger är min Tunga /
 Mit Blet förbleknar af min sålte Tår
 Som list een Flod utur min Sgon rinna /
 Of ingen är än du o Castalinn
 Som hielpa kan af Nödh of isfrå thenna Dödh.

7.
 Derföre Castalinn' lät dig beweta
 At frelsa mig aff thenna hårda Nödh /
 Mig som dig älskar / of aldrig skall neta
 At utan dig Iag långseen wore dödh;
 Et luffligt Danhwarf / Skönste! kan thet gädra /
 Dy orn så ståht at du wilt teos of höra /
 Så håller blott mit Hopp Min Siåhl uti min Kropp.

VII.

Så måste Iagh digh kiärste Wänn förlåta?
 O! Hiertans Sorg / O Kwal! när Wänner såta
 Moot Hug of Willian måste stilltas åth/
 Kan man wåll siuna större Hiertans jemmer?
 Som pinar Siåten mehr / mehr Synen skämmer
 Måb Suck of gråt!
 Et 2. Mei

2.

Nei intet fins i heela Wårlden wiða
 För hwilket Sinnen mehr behöfwe lida
 An när man mister Then man håller tiår:
 Skull intet då mit bröst i sönder brista
 Nu Jagh Then most / Ach weh! Ach plåga! mista
 Som tiårast är.

3.

Men efter Himmlen Siåls of will åtskillia /
 Så nögdas Jagh (emot min Willia) willia
 Ock tåla hwad iagh intet hindra må:
 Allenast när som iagh uppå Digh tänker
 Din Sorg mig / mehr än som min egen / kränker
 At klaga så.

4.

Thet Pant som du mit iustke Hierta gifswit
 Ar diupast neer uti mit Bröst inskrifwit
 At Jag dig aldrig at förglömma weet:
 Du skall iag ålska dig alt intill Döden /
 Troß Dlycks-Fall / troß Afwund eller Nöden /
 Troß Harm Förtreet

5.

Far wåll min Wån / min Siål / mit Lijf / min Riåra /
 Min fordom Sgna-Troßt / min Lust ock Åra /
 Far wåll min Hiertans Barn ock bästa Wånn:
 Ifall at Himmlen hellsan min behagar /
 Förtrostar Jagh at han min resa lagar
 Snart hijt igen.

6.

Jagh sitter nu beklemd aff dröfwe tankar /
 Min Långtan och mit Hopp för Trods of Unkar /
 Du Wåder-Guden blåser strängt emoot /

Mådomsain aff then Sorgen som mig särar /
 Of Himlen faller / lika som Jag / tårar
 Siuk aff min Soot.

7.

Jagh skrifwer här dit Rampn i wåta Sanden
 I Ekels - wijk widh Nereus salta Stranden /
 Of fast det stött aff wådre måst förgå
 Skall thet likwäll uti et stadigt minne
 Of i min Siäl / likt som uti mit Sinne /
 Zempt Hierta stå.

VIII.

Bellinde warumb qwälstu mich?
 Ich Irr; Bellinde warumb qwälstu dich?
 Dich / denn du weist du bist mein Ander - Ich;
 Wie? fühlstu Schönstes Licht
 Keine Schmerzen nicht: Ey was soll dieses seyn?
 Weg mit dem Scherze
 Und frag dies mein Herze Deon das Herz ist dein.

2.

Ich lebe fort und fort in dir
 Du lebst Bellinde fort und fort in Mir
 Drum sind wir nur ein Ich / kein doppelt Wir:
 Ich komm dir / Mir nicht / zu;
 Du bist meine Du Es soll sich unser keins
 Vom andren trennen /
 So wie wir uns nennen Bleiben wir doch Eins.

3.

Mein Herz bleibt stets in deine Hand /
 Und deine Hand mein außertwehltet Pfandt /
 Die Hand mein Pfandt und ungrer Liebe Band;
 Drum soll uns keine Zeit /
 Keine Lust noch Lend / Kein / Schmerzen keine Noth /
 Troß aller Meyden /
 Minner nichtes scheiden Als der grimme Todt.

Et 2

XL Sä

IX.

Så är dit Hierta från mig wändt
 Ock will med Willia intet mehr mig kanna?
 Skall Elden bränna!

(Den du i mig sårdt)
 Förutan Skolan? Ock du wilt eij brinna!
 Skall nu min Kärleek äkas / din förswinna /
 Skall Jag i daglig Långsel lifwa tort ock fort /
 Ock i dit Kärleeks Fångsel slita Tiden bort /
 Skall Jag föruren Lust / i Pust
 Ock yncksam klaga quida? Mån du i högsta Frögd
 Jempt androm äst förnögd.

^{2.}
 Jag undrar huru möjligt är
 At du så lättelig kant från mig wiska /
 Ock således swijka

Den dig förr war kiär!
 Kan du så lättelig dit Löffte förglömma?
 Hwad skall Jag om din Stadigheet då dömma?
 Ach! liuffte Belikionne / Huru kan Jag troo /
 At Dygd ock swijt fullt Sinne kunne samman boor
 Nei / Skönste! Nei / Jag troor ey boor
 Eljst Falskheet i dit Hierta: Den Dygd du fordom
 Är twiiffwels utan qwar. (bar

^{3.}
 Jag trodde / Ach! mit arme Toof!
 Den Eed som du mång tusend gånger swurit
 (Seen Jag först burit

Dit Hiertatwingand' Ock)
 Skull' ewig hållas; eij falskas / eij brutas /
 Wärt Hierteband skull' aldrig or öt slitas:
 Men Godtroon är bedragin; In Jag tänckt' eij om /
 Här som Jag först betagin I din Wånstap kom /
 At

Ut olikt Stånd och Tijd (tråß Jid)
 Rund andra mängens Tankar; Doct tröstas Jag
 Du brödt/ ej Jag/ wår Sed. (ihertwed

4.

Hwad Jag haer swurit thet skall stå/
 Fast Himmel/ Jord ock afgrund skulle blandas/
 Men som Jag andas/

Eedan med mig gå

I mörka Grafwen / i Tystheet at blifwa /

Fast om din Fastheet kadian kunde ristwa

Den min olycklig Lycka på din Willia smedt /

Of ingen baak kan rycka Hwad som een gång sedt:

Så wil Jag lel i Nödh of Dödh

Fastom Jagh hatas/ älska; Tråß all din Haat/ min

Blier Jagh likwäid din Tråht. (Siäht!

X.

Agflan/ Sorg/ Gråt/ Harm/

Förtreet /

Pina/ Kwäl/ Dir eckligheet

Äre minna föllte; Swänner

Som mig qvällia Natt och

Dag /

Mit Behag

Ät Jag af tiden kanner

Deras Lag.

2.

I het allena tröstar mig

(Fast Jag tröslöds utan Dig

Mäst i Pust ock Dusst lufwa)

Ut mit Lifs ei längre så

Kan bestå;

Döds Gudinnan skall snart flyhwa

Min Lifs-trå.

3.

Dit Sool-stråland' Dgne-paar

I änder Sellden som Jag haer

Ock haer giort mig snart til Rista/

Sen förtifwlan mit Locks-Lopp

Tempt min Kropp

Uda wilt Döden rastla /

utan Hopp.

4.

Dina Kimmers Rosen-Färg

Lärkar ut min Blod of Märg /

Dina Lappars Skidnheet skiner

Lyt Corall och Purpur leet /

Ja hwad mehr!

Som the rödeste Rabiner

Färgan gier.

5.
 En min Lust / mitt Lifo / min Död
 Trösta mig i ihenna Nöd /
 Så will jag Dig altid prisa
 Med min Penna of min Mund:
 Min Döds Stund
 Skall ock tiggia med en Wissa
 Din Misgund.

6.
 Då skall Jag med sorglig Frögd
 Fel i grafwen bli förnögd /
 At Jag haer för din Skuld lidit
 Margaris, min Siäls · Behag!
 Andra Jag!
 Of intil min Dödsstund krosbit
 Statt ock Dag.

XI.

Wär ej så weed min Kiäre Ståhl /
 Et Ord är Wind som ingen slår i håhl /
 Ock som han snart förgår / lijf så består
 Din Kiärlekz nya Währ;
 Skall så leen Wäderleef
 Kullasta Kiärlek din? så är du weef;
 Då är som hwar Man weef
 Din Kiärleef man Förtreet / Ostadigheet!

2.
 Et Hierta som En älskar rätt /
 Ock Hiertat sit then andra girwer slätt
 Haer ej Ostadigheet / men tit Förtreet /
 Des Låga stiger rätt.
 Din Kiärleef är ej så /
 Haer Lågan stoor / men Wårman lijf som Strå.
 Troor du dig stadig? Nää!
 Ty at du älskar Måi med Falsheet! Säij!

3.
 Jag haer det ej så illa meent /
 Fast än min uhrsåkt synes komma seent /
 Ty sielfwa Hiertat dit som Jag tror mit
 Kan säija dig / hur tit

Jag.

Jag önskad dit Fördrag /
 Och önskar hiertlig intil denna Dag /
 Ställ Jag en wara kviit!
 Tappas da Hiertat mit / Jag ol så dit.

4.

Om Jag haer seelat med min Mund /
 Så skall han och så af alt Hiertans Grund
 Dit Purpur-Läppers Paar (Som jag mig har
 Til mit sielfz Straff Altar
 Utwalt / med Kärleek stoor)
 Belysa / min Hiert-Siähl-och Angla-Moor.
 Pfui / sin loos alt förtreet /
 En Kys som ingen weet / Förlistning stede.

XII.

Sedoch nicht so ergrimmt / mein Kind /
 Ein Wort ist ja kein Pfeil / nur bloß ein Wind /
 Der / wie Er bald entsteht / auch so geschwind
 Hinwiederumb vergeht:

Soll ein so linder Hauch
 Zerwehen deine Lieb / ist das dein Brauch
 So ist dein Lieb' ein Tand /
 Mit der es nichts bewand / bloß Unbestand.

2.

Ein Herze das getrenlich liebt
 Und dem geliebten sich ganz eigen giebt
 Liebt sonder Wanckelmuth / wird nicht betrübt /
 Brennt stets in gleicher Gluth /
 Dein Lieben ist nicht so /
 Hat zwar viel Rauch / doch wenig Gluth und Loh.
 Heißt das beständig? Neyn /
 Sondern bloß auff den Scheyn verliebet seyn.

3. Es

3.

Es war so böß ja nicht gemeint
 Obs gleich vor deinen Augen böse scheint/
 Auch dein selbst-eigen Herß/wann's mir nicht feind/
 Sagi' es geschah im Scherß.
 Soll's dann vertragen seyn?
 Sprich Ja/ mein Kind/ und nicht ein tödtliches Meyn/
 Sonsten verlier Ich Dich
 Und Du verlierest mich/ Mein ander Ich.

4.

Hat mein vermessner Mund gefehlt/
 So seil mein Mund zur Straffe ungezehlt
 Dein schönes Lippen Paar / Das Ich erwählt
 Zu meinem Busß-Altar/
 Beküssen Tausendmahl/
 Und fehl Ich Eins/ so küß Ich sonder Zahl:
 Weg denn Zorn und Verdruß/
 Das sey auff meine Busß der Erste Kuß.

XIII.

1.

Eh liebe dich ://:
 Du wunderschönes Kind/
 Doch ruff ich in den Wind
 Umb Hülf und Leben.

Wie lange soll Ich so
 In Liebes zweiffel schweben?
 Nicht wissend wann/wie/ wo
 Sich löschen soll die Loh.

2.

Bedencke doch ://:
 Wie lang Ich bin gewält
 Und nunmehr fast entfellt/
 O bittrer Schmerßen /

O! Angst/ O! Qual/ O! Pein
 Die mir mein Herß entherben
 Daß ich nicht selbst mehr Mein
 Muß todt im Leben seyn.

3.

Schau Schönste Schau ://:
 Den bitteren Zähren-Bach/
 Der immer nach und nach
 Mein Herß verzehret /
 Da dieser nasse Fluß
 Mein brennend Feur ernehret
 Ach; leyder Ach! so muß
 Ich seyn mein selbst-Verdruff.

4.

4.

Lisille hör://:
 Sey doch nicht länger taub/
 Sonst muß ich gar ein Raub
 Des Todes werden/
 Was hilfft dichs schönste Zier
 Daß du mich bringst zur Erden?
 Bleibst du gleich nach mir hier/
 So stirbst du doch mit mir.

5.

Ich bitte dich://:
 Und sehe stätiglich/
 Ich bin nun nicht mehr Ich/
 Dir ganz ergeben.

Ich winsle Tag und Nacht/
 Lisille du mein Leben/
 Die mich zum sterben bracht/
 Doch meinen Todt verlacht.

6.

Ihr Seufftzer Ihr://:
 Halt halt ein Augenblick
 Ein Augenblick zurück/
 Ich kan mich triegen/
 Oft kan ein falscher Schein
 In Liebes-Sachen liegen/
 Solt Sie so frölich seyn
 Und unbarmherzig? Meyn.

7.

Ihr Augen Ihr://:
 Die Ihr gleich Sternen scheint/
 Ihr wißt ja wie sieß meint/
 Ihr Liebes Wächter

Macht Ihr aus meiner Dwahl
 Kein hönisches Gelächter/
 Denckt daß Cupidens Stahl
 Sich rächen will einmahl.

8.

Ihr Lippen Ihr://:
 Du rosen-schöner Mund
 Der mein franck Herz gesund
 Und sterben machet/
 Sprich doch mein Urtheil ab/
 Wornach mein Geist nur wa
 Brich meines Lebens Stab (chet/
 So geh ich in mein Grab.

9.

Gefält es dir://:
 So leyd Ich gerne mehr/
 Wird mirs gleich noch so schwer
 Es kan sich wenden/
 Es muß doch mit der Zeit
 Sich ändern oder enden/
 Oft wird ein Feldt gemeint
 Das vormahls lag beschneyt.

10.

Drumb sprich mich loß://:
 Lisille meine Wonn/
 Du meines Schattens Sonn/
 Und laß mich sterben/
 Doch gib mir Liebstes Licht/
 Ich werd ja dies erwerben/
 Selbst meinen Todt/wo nicht/
 Lieb den der dir gebriecht.

XIV.

1.
Soll denn/ lieblichste Climene,
 Deiner Augen heller Schein
 Und der Rosen-Lippen Schöne/
 Meiner Seelen Folter sein?
 Soll mein Achzend Traur Gedöne
 Mir vermehren meine Pein.

2.
 Wann Ich deine Kunst-Geberden
 Sehe/meiner Seelen Licht/
 Sagt mein Sinn auff dieser Erden
 Si det man nichts schöners nicht/
Venus muß selbst schamroth werden
 Und wer diesem widerspricht!

3.
 Ach! was hilfft mein Seuffz und Klagen?
 Weil es dir nicht ist bewust

Wie mein Herz in Angst und Zagen
 Zwischen Furcht und Hoffnungs-
 Lust/

So die Seel durch Tausend Plagen
 Reissen aus der matten Brust.

4.
 Doch kanstu mir Rettung geben
 Das mein Herz nicht gar ersüet/
 Und all mein Betrübnuß heben
 Dem wenn ich dich nur erblickt
 Rufft oft Acropos mein Leben
 Auß des Charons Boot zurück.

5.
 Möcht Ich nur der Günst genießen
 Das mein Schicksel es so süet
 Deine Lillien Hand zu küssen/
 So mein Herz und Seel besüet
 Solt Ich gleich mein Leben schließen/
 Ach! wie stürb ich so vergnügt.

XV.

1.
Iris aldradaste Wänn
 Ach! när sijr Jag dig igån/
 Det fähr måd dig Zala?
 När uprinner dot then Dagh
 At min Siäl of andra Jagh/
 Du/ migh stalt hugswala.

2.
 Aldrig gifstwer någon Ting
 Större Dwal och Hierte stynng
Än En Wänn som sät her/

Döblig är ju Säre wiff
 När man haltwa Hierta mist
 Det måd Wän'n förläter.

3.
 Mine när Jag sidst från dig drog
 At Jagh grät-ogd affsed tog/
 Det slijt särg än lijder/
 Särge ti min störste Lust/
 Lijtwähl glader i min Puff
 At Jagh för digh quider.

4. När

4.

Når sigh Solen till sit Popp
 Reser utur Hastwet op
 Reser och min Jämmer /
 Som mehr stadig än hon står /
 Dn min Sörg ej nedergår
 När sig Solen gömer.

5.

Når seen Natten öfwerhöligt
 Måne kappan / Månen fölgdt
 Ut af Stjernor / Rinner /
 Dwellier Morpheus drömar mig
 At Jagh / fåfångh glad ! sör digh
 Som måd Sorgen tijner.

6.

I alt hwad Jag sör och hör /
 Ut alt hwad som Jag gör
 Är Lust i Lönje /
 At Jag wåmjes hwar Jag är
 At du intet måd äst när /
 Som mit eenda Nöje.

7.

Mången Skönheet finnes här
 Som måd Skäl dyrckwärdig är /
 Tell mig ingen Eräncker ;

1.

Låt hwem som will gå
 Sin Wäg til at löpa :
 Låt hwem som will rå
 Sin Wilja strax få :
 Med Böner dyrt köpa
 Den som will bårtlöpa

Dn Jag / lijt Sool-bloman Sigh
 Effter Soolen wänder / mig
 Til digh min Sol tänker.

8.

Segelsteen och Jernet haer
 Berel-Riärtek som them draer
 At the samnas gårna /
 Så draer du ock Hierta mit
 At det rättas effter dit /
 Min Magnec ock Stierna!

9.

Hwi fördenskuld flagar Jag
 Öfwer Himmelens Behag
 Thet man billigtst lijder ;
 Ty hwad ingen ändra kan
 Måst Een lida lijt een Man
 Som / hwad wårst / bäst tyder.

10.

Trooheet then Jag en gång swor
 Skall män Lij i Bröste boor
 Ey från mig förswinna ;
 Dn slut mig uti din Siähl
 Som / mit hierta ! dig / lijt Trähl.
 Dyrckar / min Gudinna!

XVI.

Är fåfångt Dinal :
 Ej Suckan belöner
 När Flickan hon söner
 At blifwa rätt spaak :
 Det tager ej lag
 En twinga med Böner
 Noxt egit Behag.

Bv 2

2. Låt